

‘ ‘ ဟိလျီ ‘ ‘

ရာဇနတ်သား

“ဟဲလို့ . . ပြောပါ . . ”

“အခုပြောနေတာ . . ဘယ်သူလဲ . . ဟင်”

“မောင်မောင်ကျော်ပါ . . ခင်ဗျား”

အသံလေးကခေတ္တ . . တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏။

“ဟဲလို့ . . ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်တာလဲခင်ဗျာ”

“ကိုမောင်မောင်ကျော်နဲ့ပါပဲရှင် . . ” “ခင်ဗျာ . . ” “စိတ်မဆိုး

နဲ့နော် . . ပြောစရာတစ်ခုရှိလို့” “အော် . . ဟုတ် . . ဟုတ်

တဲ့ . . ပြောပါခင်ဗျ . . ပြောပါ . . ”

“ရှင် . . လီးတောင် . . နေလားဟင်”

“ဗျ . . ဗျ . . ဗျာ . . ကျနော်” “တယ်လီဖုန်းထဲ ကနေ

မိန်းကလေး အသံကြားရင် . . လီးတောင်တတ်တယ်လို့

ပြောတာ . . ရှင်မဟုတ်ဘူးလား”

“မ . . မဟုတ် . . မဟုတ်ပါဘူး . . ခင်ဗျာ . . ဟိုဟို”

“မဟုတ်ရင်လည်း . . ပြီးတာပဲ . . ကျမက . . အခု

ခံချင်နေလို့လေ . . ဆက်ကြည့်တာမဟုတ်ရင်တော့ . .

ဆော့နော် . . စိတ်မရွံနဲ့ . . ” “ဝလောက်”

“ဟဲလို့ . . ဒီမှာ . . ဒီမှာ . . ဟဲလို့ . . ဟဲလို့ . . ဟဲလို့”

မောင်မောင်ကျော် . . လက်တွေ့တုန်နေသည်။ တယ်လီ

ဖုန်းအဖြူလေးတို့ . . ပုခက်ပေါ်ပြန်မတင်မိပဲ . . တံတွေး

တနင်္ဂနွေဖြင့် . . ပြုတူးပြုတဲကြီးကြည့်နေရင်း ရင်ဘတ်ကြီး

က မီးဖိုထိုးသလို . . လှိုင်းထ . . လှုပ်ခတ်ကျန်ရစ်သည်။

“ဟဲ . . လို့”

သူကတယ်လီဖုန်းလေးနားတိုးရင်း . . တိုးတိုးလေးခေါ်

ကြည့်ပြန်၏။ တစ်ဖက်မှအသံက တု. တု. တုနှင့်သာ ပြန်
လာနေပေသည်။ သူ့မျက်နှာမျက်ခြင်း.. မြန်းသွားပေ
ပေဟူသည်.. နှုတ်ကြောငြိုးများထောင်သွားကာ.. ခလု
တန့်.. တံတွေးမြို့ချလိုက်သည်။ တယ်လီဖုန်းလေးကို ဝင်
ပေးပေါ်သို့ နှုတ်ကြောငြိုးများ.. ပြန်တင်ရင်း ခိုက်ကြည့်
ကာ.. ဝဉ်းစားနေမိသည်။

“မိုးထိုက်.. မိုးထိုက်.. ဟောတောင်စိုးထိုက်”

“လာပြီ.. ဆရာ..”

သူတလားထိုင်မှထပြီး တစားအော်ခေါ်သည်။ ဗွဲလု
သင်လေးစိုးထိုက်.. အပြေးအလွှားဝင်လာသည်။

“မနေ့က.. ငါ့တယ်လီဖုန်းဘယ်သူကိုင်သေးလဲဟင်”

“မနေ့က.. မနေ့နေ့က.. ဆရာတစ်နေ့လုံးရှိနေတာပဲ
ဆရာလဲရုံးရောက်.. ကျနော်လဲရောက်.. ဆရာလဲပြန်..
ကျနော်လဲပြန်”

“အေး.. ဟုတ်သားပဲ.. ဒီအရင်တစ်နေ့ကရောကွာ”
“အင်း.. အင်း.. ခန့်နေ့တုကြီးပဲတိုင်တာတွေ့တယ်..”

“အင်း..”

ခန့်နေ့တုဦးလူမောင်က.. အသတ် (၅၀)ကျော်ပြီ..
တယ်လီဖုန်းထဲက.. မိန်းမသံကြားတိုင်း လီးတောင်မညှိ
တော့မဟုတ်တန်ရာ.. မောင်မောင်ကျော် သက်ပြင်းချ
လိုက်သည်။

“ဆရာ.. ကျနော်သွားရတော့မလား..”

“အေး.. သွားတော့..”

စိုးထိုက်က.. သူ့ဆရာတို့ ကြောင်တိကြောင်တောင်
တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ဗွဲခန်းထဲမှ.. လှည့်တုတ်သွားသည်။

“အော်ဟေ့.. စိုးထိုက်” “ခင်ဗျာ.. ဆရာ”

“ကိုတင်ထူးရောက်ရင်. . ဝါဆိုလွတ်လိုက်စမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့. . ဆရာ” မိုးထိုက်ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်သွား
မှ သူက. . တယ်လီဖုန်းလေးကိုအသာအသာမယူပြီး. .
နားဝ၍တပ်ကြည့်လိုက်သည်။

“တူ. . . . .” ရှည်လျားသောအသံလေးကြောင့် သူ
ပြန်ချလိုက်ခါ. . ဟင်းကနဲ. . သက်ပြင်းချတာ ရေးလက်
ဝ. . အစီရင်ခံစာကို. . ပြန်တိုင်လိုက်၏။ ဆက်ရေးရန်
ခဏ်းစားသည်။ ခဏ်းစားမရတော့. . စာရွက်ကိုလုံးထွေးပြီး
စက္ကူခြင်းတောင်းထဲသို့ ပစ်ထည့်ပြန်လိုက်သည်။

“ဖိုးကျော်. . မင်း. . ဝါကိုခေါ်ခိုင်းတယ်ဆို”

“ဟ. . အေးကွ. . တင်ထူး. . လာ. . ဒီနားတိုးထိုင်
အရေးကြီးတဲ့ကားပြောရောရှိလို့. . ကုလားထိုင်ဒီနားတိုး
စမ်းပါ”

“နေစမ်းပါခုံး. . ပြေးပြေးလုပ်စမ်းပါ” “ခွေးမသား. .
ဝါဒီအကြောင်းပြောရင်. . မင်းဖြေနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး. .
သိလား. . ဟင်းဟင်း” “ပြောစမ်းပါခုံး. . ဘာမို့လဲ”
“ခုန. . ဖုံးလာတယ်” “ဟာ. . လီးမှပဲ. . ဖုံးလာတာ. .
ဆန်းသလားကွ” “ဆန်းတယ်. . ကိုယ့်လူရဲ့. . ဖုံးဆက်တာ
ကောင်မလေး. . သူ့အသံလေးက. . ချိုပြီးအေးနေတယ်. .
ဆွဲဝင်အားရှိတယ်. .”

“ဟာကွာ. . လိုရင်းကိုပြောစမ်းပါ. .”

တင်ထူးက. . စိတ်မရှည်တော့သလို. . ပါဝါမျက်မှန်
ထူကြီးကို. . ချွတ်၍. . စားပွဲပေါ်တင်ကာ. . တိုက်ပုံအတို
အိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပုဝါကိုထုတ်၍. . မျက်မှန်ကိုသုတ်လိုက်
သည်။

“သူက. . ဟဲလို့. . ခု” “ဟာ လုပ်ပြန်ပြီ. . ဖုံး

ခေါ်တာ. . . ဟဲလို့. . . ခေါ်မှာပေါ့. . . "

"မူတ်းမူ. . . ဟဲလို့. . . အခုပြောနေတာဘယ်သူလဲတဲ့. . .
ငါကမောင်မောင်ကျော်သက်ပါခင်ဗျားဆိုတော့ တိတ်သွား
သကွ. . . ငါက. . . ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါလဲ. . . ဆိုတော့
ကိုမောင်မောင်ကျော်နဲ့ပါပဲ. . . ရှင်. . . တဲ့ ဟီးဟီး"

"ဒုက္ခပဲ. . . အသလွတ်. . . ဣဖြူးနေပြန်ပြီ" "လာမလို့
လေ. . . လာမယ်. . . ဟဲဟဲ. . . သူကမေးတယ်. . . ဘယ်လို
မေးတယ်ထင်သလဲဟင်. . . ဟောကောင်" "ဟ. . . ဘယ်လို
မလဲကွ. . . ပြောမှာသာပြောစမ်းကွာ. . . " "သူ့တလေ. . .
သူက. . . ရှင်. . . လီးတောင်နေလား. . . တဲ့. . . " "ဘာ. . .
ဘာ. . . ဘာကွ. . . ဘယ်လို" "တယ်လီဖုန်းထဲက. . . ဝိန်း
ကလေးအသံကြားရင် လီးတောင်တယ်ဆိုတာ. . . ရှင်လား
တဲ့. . . ငါကမဟုတ်ပါဘူးဆိုပြီးပြောလိုက်တယ်ကွာ. . . ဒီ
တော့လေ. . . ကောင်မလေးက. . . "

"အင်းကောင်မလေးက. . . ဆတ်စမ်းကွာ. . . မြန်မြန်"
ကျမစောက်ပတ်ယားနေလို့ပါတဲ့. . . အလိုးခံချင်နေလို့ပါ
တဲ့. . . မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့. . . ဆော့နီးပဲဆိုပြီး. . .
လဲလာက်ကနဲဖုံးချသွားတယ်. . . ငါ. . . ငါ. . . ဘာဖြစ်ပြီး
ကျန်ရစ်တယ်. . . ထင်လဲ. . . တင်ထူး. . . "

"ဆတ်တင်တင်ကျန်ရစ်မှာပေါ့. . . " "မဟုတ်ဘူးတို့ယ့်
သူ့ရ. . . လီးတောင်ပြီးကျန်ရစ်ခဲ့ပုတား. . . သိပလား. . . "
"ဘားပါးပါး. . . တကယ် ပရော်ပလန်ကြီးပဲ"

တင်ထူးက. . . မောင်မောင်ကျော်စာပွဲပေါ်မှ တယ်လီ
ဖုန်းဖြူလေးကို အုပ်ကိုင်လိုက်ခါ. . . ကြည့်လိုက်သည်။

"တောက်. . . ဟုတ်ပါတယ်ဆိုရင်. . . ဘာပြောမလဲ
ပဲသိဘူး. . . "

“အေးကွာ... ငါလဲလန်ပြီး... မဟုတ်ဘူး... ပြောမိတာတွေ”

အသက်အစိတ်သာ ရှိနေကြသော မောင်မောင်ကျော်နှင့် တစ်ထူးမှာ... အထက... မှ တွဲရသည်အထိ အပူးတွဲတွဲ ပေါင်းလာခဲ့ကြပြီး... မက်စက်လီမီတတ် တစ်ခု၌ အလုပ်အကိုင်ခွဲ ကြိုရင်းဖြစ်သည်။

“ညနေရုံးဆင်းရင်... သက်နောင်ဆီ လှည့်ဝင်ရအောင်”
“အေး... ဟုတ်တယ်” “မင်းဟာ... လန်ကြုတ်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးနော်” “ဟ... အလုပ်တွေ ဒီလောက်များနေတာ... မင်းကလဲတစ်မျိုး”

“အနောက်နိုင်ငံမှာတော့... ဒါတွေ ရိုးနေပြီးကွ... ပီမှာတော့... တယ်လီဖုန်းသရဲတွေ လုပ်လေ့လုပ်ထရှိတယ်”
“ခုဟာက... မိန်းကလေးကွ... သက်နောင်ရ”

“အေးလေး... မိန်းမသရဲလဲရှိမှာပေါ့... အဆန်းလား”
“အေး... ဒဲဒီမိန်းမသရဲနဲ့ပဲ... တွေ့ချင်တယ်ကွာ... ကဲ”
“ဟာ... ငါဘယ်လို လုပ်တတ်မလဲကွ... အိပ်ချိန်းတွေက အများကြီး... အရေးကြီးတဲ့ ဌာနတွေပဲ” ရက်တော့
“လုပ်လေ့ရှိတယ်”

ဘင်ထူးကဘေးမှာ ထိုင်ရင်း... စာဖွဲ့ပေါ်မှ... ငါးသုံးလုံး စီးတရက်ဗူးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး... တစ်လိပ်ကုတ်ယူကာ... ဇစ်ပိုမီးခြစ်လေးဖြင့် မီးညှိလိုက်သည်... တစ်ချက် ဖွာရွှက်လိုက်ပြီးမှ...

“ဒီကောင်... ရူးနေပြီးကွ... သက်နောင်... သိပ်မလွတ်ဘူး” “ဟာ... ရူးလောက်တယ်နော်... ရူးလောက်တယ်... မင်းတို့ကအသံကို မကြားလိုက်ရလို့... နဲ့နဲ့လေးနဲ့ ချီပြီး အေးနေတာ” “နောက်တစ်ချိန်စောင့် ကြည့်

ရင်တော့" "ထပ်ဆက်ရင်တော့. . ဟုတ်တာပေါ့"

"သေချာတယ်. . ဆက်မှာပဲ. . မင်းတို့ကလီလို့ ရတယ် ဆိုတာ. . မင်းရဲ့ တုံတုံချိချိ. . အသံကိုကြားပြီး သိသွားမှာ ပဲ" "သက်နောင်. . အကြံပေးတာ ဟုတ်တယ်ကွ. . ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်"

"ဟဲလို. . ဦးမောင်မောင်ကျော်ပါးလားရှင်" "ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ပါတယ်. . အခုပြောနေတာ" "ကြည်ပြာ မြို့လွင်ပါ. . ပစ္စည်းတွေကိစ္စ. . သိချင်လို့ပါ" "အော်. . ဟုတ်ကဲ့. . အဆင်ပြေပါတယ်ခင်ဗျာ. . ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်. . ဒီည နေ. . နွဲ့တုတ်ကားနဲ့ပဲ. . ပို့ပေးမှာပါ. . " "ကျေးဇူးနော်. . ဦးမောင်မောင်ကျော်. . ဂလောတ်"

မောင်မောင်ကျော်. . လက်တံခွက်ကတယ်လီဖုန်းနှင့် ဆက်သွယ်သော စာသံဖမ်း ကတ်ဆတ်တလေးခလုပ် ပေါ် တစ်ထားသော လက်တို့. . စိတ်ပျက်စွာ. . ပြန်ချပြန်လိုက် သည်။ တစ်ထားတို့ သက်နောင်တို့ အကြံပေးသကဲ့သို့ ဖုံးရက်တော့ လုပ်ရန်. . ကတ်ဆတ်လေးကို အခွေထည့်ပြီး အဆင့်သင့် လုပ်ထားခဲ့ သည်မှာ. . ကပတ်ကျော်ပြီး ဖြစ်သည်။

နွဲ့တုတ်လည်း အစောကြီး. . နွဲ့ဆင်းလည်း နောက်ကျ ခဲ့ပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ စောင့်နေခဲ့ရသည်မှာ. . ကပတ်ကျော် နေလေပြီ။

"ကလစ်. . ကလစ်. . လစ်. . ကလစ်. . လစ်. . "

မောင်မောင်ကျော်. . ဆတ်ခနဲ တွန့်ပြီးမှ သက်ပြင်း ကပ်ချက်ချကာ တယ်လီဖုန်းကို အေးဆေးစွာ ကယူပြီး နားဝဋ်တော့လိုက်သည်။

"ဟဲလို. . အမိနဲ့ပို့ပါ. . " "အခုပြောနေတာ. . "

ကိုမောင်မောင်ကျောပါလားရွတ်. . . "

"ဟာ. . . ဟိုအသံ. . . ဟိုအသံ. . . အဲဒါသအသံ. . ."

"ဟုတ်ပါတယ်. . . ဟုတ်ပါတယ်. . . အခုပြောနေတာ"

"မမှတ်မိဘူးလား. . . ဟင်းဟင်းဟင်း" "မှတ်မိတယ်. . ."

သိပ်မှတ်မိတယ်. . . ဒီအသံတို့ တသတ်လုံး မေ့လို့ရမှာ

မဟုတ်တော့ဘူး" "ဟိတ်. . . ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ. . ."

"တောင်. . . တောင်" "လီးတောင်နေပြီးလား. . . ခပ်. . . ခပ်

ခပ်. . . " "ဟုတ်. . . ဟုတ်. . . ဟုတ်တယ်" "ဒီက. . . စောက်

ပတ်ယားနေတာ ကြာပြီးနော်. . . ဟင်း. . . ဟင်း. . ."

သူ. . . ဘယ်နှစ်ချီလောက် ပြုတ်နိုင်လည်း. . . ဟင်"

"အ. . . အ. . . အနည်းဆုံး. . . ဆယ်. . . ဆယ်ချိတ်" "ဟား. . ."

ဟုတ်ရဲ့လား. . . လီးတရော တော်တော်ကြီးလားဟင်"

"ဟီးဟီး. . . တစ်ပေနဲ့. . . သုံးလတ်မ. . . ထိတ်" "အို. . ."

ဆယ်ငါးလတ်မကြီးတောင်. . . ခပ်. . . ခပ်. . . ခပ်" "သူ. . ."

သူ. . . စောက်ပတ်ကရော. . . ဘယ်လောက်ကြီးလဲ. . . ဟင်"

"သေးသေးသေး. . . အစိထိပ်ကနေ တိုင်းမှ" "ဝလောက်"

"ဟဲလို. . . ဟဲလို. . . ဟဲလို. . . ဟဲလို"

ဗြုန်းစားကြီး ကယ်လီဖိုးနီးယားသောကြောင့်. . .

မောင်မောင်ကျော်. . . ငါ့ရဲ့ ပြာလူးဖြစ်ကာ. . . ဟဲလို. . .

ဟဲလို. . . တုန်းအော်ငါး အရူးတစ်ယောက်ပမာ. . . ဖုံးတင်

သောစက်ကလေးတို့ပါ. . . ကိုင်လျှပ်ခါရမ်းနေမိသည်။

တစ်ဖက်မှ ဘာအသံမှ. . . မလာတော့. . ."

"သွား. . . ပြန်ပြီးကွာ. . . သွားပြန်ပြီ"

သူက ဖုံးကိုပုခတ်စင်လေးပေါ်သို့ ဆောင့်တင်ရင်း အော်

လိုက်သည်၏။ ဟော. . . ခုမှ သတိရသည်. . . တက်ဆက်

နှင့် အသံမဖမ်းလိုက်ရ။

“သဒေါင်းစား. . ခွေးမျိုး. . ဝက်မျိုး. . ဣားလုံးအ
ဆင့်သင့် လုပ်ထားပါလျှက်နဲ့. . မေ့ရသလား. . သေချင်
ဆိုးရဲ့. . ဟီးဟီး”

တစ်ထူးက. . ယူကြီးမရ. . ဝိမ့်ခဲကြီးနဲ့ ပြောရင်းစားပွဲ
ကို ခုံကနဲ့. . ခုံကနဲ့ထူသည်. . သက်နောင်တ စားပွဲထိုး
အလုံးလာချပေးသော ဘီယာသံဗူးများကို မောင်မောင်ကျော်
တစ်ယူတို့ရွှေ့သို့ ဟစ်လုံးစီအရင် ထိုးပေးလိုက်သည်။

“ပြဿနာတတော့ ထွားထွားလာပြီးကွ. . ဘယ်. .
သေချင်းဆိုးမကများ. . အလုပ်ရှုပ်အောင် လုပ်နေတယ်
မသိဘူး”

သက်နောင်က ခေါ်ပွဲပွဲနှင့် ဆဲပြစ်လိုက်သည်။

“သက်နောင်. . သူ့ကို မဆဲနဲ့ကွာ. . ” “ဆဲတော့. .
တာဖြစ်လဲ. . ခံချင်ရင်. . လူချင်လာတွေပါလား”

“နောက်တော့. . တွေမှာပေါ့” “တွေမယ်. . . တွေ
မတ်. . မင်းဆီကို. . ထမီလေး လှန်ပြီး အကို. .
အဖေကို. . ကျမလာပါပြီလို့ လာပြောလိမ့်မယ်. . ”

သက်နောင်က. . ကောင်းဆုံး၌. . ဘီယာဗူးကို မော့ချ
ပြစ်လိုက်ရာ. . တစ်ထူးက. . တစ်ယောက်ထဲ ဆိုးယား(စ်)
ဟု အော်ကာ. . တိုင်မြောက်ပြီး. . သောက်ချလိုက်သည်။
မောင်မောင်ကျော် တစ်ယောက်ကသာ သူ့ရွှေ့မှ ဘီယာဗူး
လေးကို. . ဝူဝူခိုင်ခိုင်ကြီး စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

“ထပ်ဆက်လိမ့်အုံးမယ်. . မင်းတို့မကလီ. . အုံးမှာ”

သက်နောင်က. . ဘီယာသံဗူးလေးကို ကိုင်ထားသော
လက်ဖြင့် မောင်မောင်ကျော်ရဲ့. . မျက်နှာကို ထိုးပြီး ရွဲကာ
မဲ့ကာ. . ပြောလိုက်သည်။

“မင်း ရက်တော လုပ်ထားရင်. . ဒီခိုင်းကသိပ်ခိုပြေ

သွားမှာ... အခုတော့ ခြောက်တစ်ကပ်"

တစ်ထူးတ... ဘီယာဇူးကို စီးကရုတ် ညှပ်ထားသော လက်တစ်ဖက်မှ တောက်ယူ... မော့ချ... ဘီယာဇူးကို ဘေးပွဲပေါ် ပြန်ချပြီး... စီးကရုတ်ကို... အားရပါးရ မှိုက် သွင်းပြစ်လိုက်သည်။

သက်နှောင်တမှု... ခေါင်းတရမ်းရမ်းဖြင့် မှိုစိမ်းကြော် တစ်ဖက်ကို... တူနှစ်ချောင်းဖြင့် ညှပ်ယူလိုက်သည်။

"ဒီတစ်ခါဆို... မပေမနဲ့... မင်းခြစ်ဘောင်မင်း"

ပြောပြီးမှ... မှိုကြော်တွင်လေးကို ဝါးစပ်ထဲသွင်းပြီး ဝါးလိုက်သည်။ မောင်မောင်တော် သက်ထွင်းချ မှတ်ခုံနှစ် ဖက်ဖြင့်တင်ပြီးမှ ခါးကိုဆန့်လိုက်ပြီး ဘီယာဇူးလေးမှ သတ္တုသော့လေးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

"ယူကို စောင့်ရတာ... သိပ်မောတယ်ကွာ"

တစ်ထူးနှင့် သက်နှောင် တစ်ယောက်မျက်နှာ... တစ်ယောက် ကြည့်ကာ နောက်ပြောင်ခြင်းမပြုဝဲ... မောင်မောင်တော်ကို ပြုတ်တူ ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

"နေပါခင်... မင်းစုတ်ကို တပေမနဲ့ သုံးလက်မ ဆိုပြီး ပြောလိုက်တာ... ယုတ္တိရှိ... မရှိ မစဉ်းစားဘူးလား ဟင်" "ငါလဲ... ပါးစပ်ထဲ တွေရာပြောလိုက်တာ" "ဟိုက... မရှိ ဘူးလား" "ရိတယ်... ဆယ့်ဝါးလက်မ ကြီးတောင် လားဟင်" "မင်းကို ငပေါလိုတောင် ထင်ဘူးမယ်..."

"တစ်ထူးတ... မှတ်လုံးဖြူ... မှတ်ဆံဖြူ ပြောသည်။

"မင်းတရား... ပြန်မပြောဘူးလား... ဖိုးတော်"

"မေးတယ်ကွ... ဟဲ့... အစီလေးထိပ်က တိုင်းမှလို့ ပြော နေတုံး ဖိုးချသွားတယ်... ငန့်" "အေး... စကားမဆိုး ခင်... တစ်ယောက်ယောက်က ဆွဲလှပြီး ချ... လိုက်တာ"

ချိတ်တတ်တယ်။

“ဟား.. တုတ်ပြီး.. သူ့ဖုံးတိုင်နေတုန်း.. အိမ်တံ
လှတစ်ယောက်.. ဝင်လာလို့.. ဒါမှမဟုတ် တွေ့သွားလို့
ကံမန်းကတန်း ချလိုက်တာ.. ဖြစ်မယ်..
ပိတောက်.. ဒီလိုလုပ် ဝိတစ်ခါ.. ဖုံးနံပါတ်ပေး နမယ်ပေး..
အဲဒါဆိုရင် လွယ်မယ်.. ဖုံးရက်လျစ်စတာမှာ ရွာလိုက်..
အိုဟော..”

“ဟား.. တုတ်တယ်”

မောင်မောင်ကျော် မျက်နှာလေး ဝင်းထိန်သွားတာ
သက်နောင်.. လက်တစ်ဖက်ကို ဆုတ်တိုင် လှုပ်ရမ်း
ပြစ်လိုက်သည်။

“မင်းဦးနှောက်တာ.. ရွှေဦးနှောက် တွန်ဂရယ်ကျားလေး
ရှင်းပဲ.. သူငယ်ချင်း.. မင်းကို အကြံပေးတာရာမှို ခန့်
ယိုက်ပြီး.. တင်ထူးတ.. နှုတ်ခမ်းကို တစ်ခြမ်းထဲခွဲတာ
တောင်းမဲ့ လိုက်သည်။

“အကြံပေးတဲ့သူတ ဝေပြီးရင်.. မင်းစေ့ဆုံးနေ”
“ဝိတစ်ခါ.. ခမေ့တောင် လုပ်ထားမယ်”

သုံးယောက်သား ညဗားတို့.. ကုန်းမြင့်သာမှာ ဆက်ပြီး
ဗားသောက်ကြပြီးမှ.. မောင်မောင်ကျော် ကားလေးဖြင့်
ပြန်ခဲ့ကြသည်။ မောင်မောင်ကျော် ထိုညက တစ်ညလုံးလိုလို
တံငယ်တုံးလုံးနှင့် တောင်မလေး တစ်ယောက်တိုပဲ အိမ်မတ်
တွေပတ်ခဲ့သည်။ မောင်မောင်ကျော်နှင့် တင်ထူးက တစ်ဖွဲ့
တံငယ်ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ယောက်သား ဖုံးတိစွဲပဲပြောရင်း
တောင့်နေခဲ့ကြသည်။

“ဆရာ.. ဖုံးလာတယ်” “ဟ.. ဘယ်သူ့ဆီကလဲ”

“ဆရာသိပါတယ် ဆရာ.. မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ”

ဟ. . မောင်မောင်ကျော် ကင်တီးထဲမှ ထပြေးသည်။
ကင်ထူးတ. . နောက်မှ. . အပြေးအလွှား ထလိုက်
သည်။ “ဆရာ. . ချိုဆရာ. . နှစ်ခွက်နှစ်လိပ်နော်. .
မှတ်လိုက်မယ်” “အေး. . အေး. . မှတ်. . မှတ်. .
မှတ်ဟေ့”

ကင်တီး စားပွဲထိုးလေး လှန်းအော်လိုက်သောကြောင့်
ကပ်ယောက်မှ ပြန်ကြည့်မအားပဲ. . မှတ်ဟေ့” ဟုသာ
အော်ထားခဲ့ ကြသည်။

“မိုးကျော်. . ကပ်ဆတ်. . ကပ်ဆတ်. . မေ့မဲ့”
“အေး. . အေး. . ခင်းပါ. . လိုက်ခဲ့”

နှစ်ယောက်သား မိုးခန်းထဲ ရောက်သောအခါ တယ်
လီဖိုးလေးကို ကောက်တိုင်ပြီး မောနေကြတယ်။

“မောနေလား. . ဦးမောင်မောင်ကျော်”

“ခပ်ဗျာ” “ကြည့်ပြာမျိုးလွတ်ပါ. . ဦးမောင်မောင်ကျော်
တို့ ကင်တီးသွားနေတယ် ဆိုလို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာ
ဆောမိုနော်”

မောင်မောင်ကျော် မျက်နှာကြီး. . ရွံသွားပြီး မဲ့ကျ
သွား၏ ကင်ထူးတ အံဆွဲထဲမှ. . အသံမင်းတော်ကို ခလုပ်
နှိပ်မည် တကဲကဲ. . လုပ်နေသည်။ မောင်မောင်ကျော်တ
ခေါင်းခါ ပြမှ. . စားပွဲပေါ်လက်ထောက်ပြီး. . ခေါင်း
ဝိုက်ဝိုက်ချ ပြစ်လိုက်သည်။

“ရပါတယ်. . ” မောမောနှင့် ပြောလိုက်ရသောကြောင့်
အသံက လုံးထွေးနေ၏။

“မဲ့တ ဝိုလိုက်တဲ့ ဝဇ္ဇည်းတွေ. . ကောင်းတောင်းမွန်မွန်
ရတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းနဲ့ နောက်ထပ်ဝဇ္ဇည်းတစ်ချို့
မှာချင်လို့ပါ”

"ဟုတ်ကဲ့. . ." မောကောင်းနေဆဲ အသံနှင့် ပြော၏။

"သောဇိုနော်. . . ဦးမောင်မောင်ကျော် တော်တော်မော
သွားတာပဲ" "ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့. . . မောသွားပါတယ်"
"ရှင်. . ." "တော်. . . ရပါတယ်. . . လို့"

ကြည်ပြာမျိုးလွင် ဆိုသော အမျိုးသမီးတို့
မောင်မောင်ကျော်နှင့် တစ်ထူး သုံးလေးကြိမ်ဆုံပူးသည်. .
လုံခြုံ. . . ပေါက်လှ. . . ခေတ်ပညာတတ်. . . သူဌေးမလေး
တစ်ယောက်အဖြစ် သိထားသည်. . . အသက် (၂၂) နှစ်
ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်းတောင်း (၄၀) ခန့်သူဌေးကြီး
ဂိုက်မင်းထားသူ ဖြစ်သည်။

မာနကြီးသည်. . . ပညာဂုဏ်. . . ဥစ္စာဂုဏ်. . . မောတ်
သည်ဟု သော်သတင်းကြောင့်. . . သိပ်ရင်းရင်းနှီးနှီး မနေ
ဖြစ်ခဲ့ကြ. . . ယခုတလောမှ. . . မှာလိုက်တဲ့ ပစ္စည်း. . .
လက်တွေ့ မသပ်နိုင်။

ကြည်ပြာမျိုးလွင်နှင့် အရောင်းအဝယ် တိစွာပြောအပြီး
မောမောနှင့် နှစ်ယောက်သား တေးလုံးဝမပြောဖြစ်ပဲ
ခြေပစ် လက်ပစ် ထိုင်နေကြပါသည်။

"စိုးထိုက်ရေ. . . လာပါတဲ့ကွာ" "လာပြီဆရာ" "ရေ. .
ရေ. . . နှစ်ခွက်. . . နှစ်ခွက်ယူခဲ့" "နှစ်ခွက် ဟုတ်လားဆရာ"
"စေးကွာ. . . နှစ်ယောက်အတွက်. . . နှစ်" "ကလင်. . .
ကလင်. . . လင်. . . လင်. . . လင်လင်"

စိုးထိုက်ကို ရေလှန်းခပ်ခိုင်းစဉ်. . . ဖုံးကပြန်လာလေ
သည်။ ခြေမြန်. . . လက်မြန် တင်ထူးက ဖုံးတို့. . . တောက်
တိုင်လိုက်သည်. . . မောင်မောင်ကျော်က. . . စိုးထိုက်ဘက်
သို့လှံ၍. . . "နှစ်ခုပဲ" ဟုထပ်အော်ပြီး. . . တင်ထူးဖုံးဆတ်
နေသည်ကို ဝရမရိုက်အားပဲ. . . ကုလားထိုင် နောက်မှီတို့

မိကား . . အမောပြောနေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့” . . မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ . . ဟုတ်ကဲ့ . . နှိပ်ပါတယ် . . ဘာသူလို ပြောရမလဲ ခင်ဗျ . . ဘော် . . ဟုတ်ကဲ့ . . ကိုင်ထားပါ။

တင်ထား . . ပြောလိုက် . . နားထောင်လိုက် . . ပြန်ပြောလိုက် . . လုပ်ပြီး မောင်မောင်ကျော်ကို ဖုံးတုပ်ပေးရင်း . . ဖုံးကို လင်ညှိုး ထိုးပြသည် . . သူကဖုံးကြိုးနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော . . ကက်ဆက်ကလေးထားရာ အံ့ဆွဲကို ဆွဲဖွင့်ပြီး ခုလုပ်ကို နှိပ်ချလိုက်၏။

“ဦးမောင်မောင်ကျော်လား . . ဟင်” “ဟုတ်ပါတယ် . . ခင်ဗျာ . . ဘယ်သူပါလဲ . . ” “လုပ်ပြန်ပြီး . . ဒီအသံကို တစ်သက်လုံး မမေ့ဘူးဆိုပြီးတော့ . . မှတ် . . မှတ်မိပြီး . . ဟိုး . . ဟိုးနေက . . ဘာလို့ ဖုံးချသွားတာလဲ” “အိမ်က အ . . ကုသိုလ်တွေလေ . . အလကားပါ . . ဟင်းဟင်း” “ကိုယ်စောင့်နေတာ . . ဘာလို့ခဏခဏတောင်ချင်လို့လား ဟင်” “ဖြစ်နိုင်ရင် . . ဖုံးထဲကနေ လှန်းလှီးချင်နေတာ” “ဟိုး . . ဆရာ . . ဟိုး . . သူ့ဒုတ်က ပေနဲ့သုံးလက်မဆို . . သူများ . . စောက်ပတ်လေးနဲ့ ဝက်မှာမဟုတ်ဘူး . . သိလား” “ဆီဆွတ်ပြီး . . လှီးမှာပေါ့ ညီမရဲ့” “အမယ် . . ဆီဈေးက ကြီးပါတယ်နော် . . တံတွေး ဆွတ်လဲရပါတယ် . . ခစ်” “ကိုယ်စကားပြောရင်း လီးတောင်လာပြီး . . ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်” “သူများ စောက်ပတ်လေး . . ပါဆယ်နဲ့ ဝှိုပေးမယ်လေ . . လှီးပြီးပြီးချင်း . . ချက်ချင်းပြန်ဖို့နော် . . တော်ကြာသူများ သေးပေါက်စရာ မရှိပဲ . . ပြည့်နေအုံးမယ် . . ခစ် . . ခစ် . . အဟတ် . . အဟတ် . . ဟတ်” “မင်းကလေးက စိတ်ထအောင် သိပ်ပြောနိုင်တာပဲ ကွယ်”

မောင်မောင်ကျော်က. . တုံတုံ ချီချီဖြင့် ချွေးတွေပြန်
လာသည်. . မီးလုံတွေ တတ်နေစဉ် တင်တူးက. . ပါးစပ်
လျှပ်ပြခြင်း. . “နမယ်. . နမယ်. . ဖုံး. . ဖုံး. .” ဟု ခြေ
ဖန်လက်ဖန်လေးဖြင့် ရှုပ်ရှတ်ခပ်သွား တောင်ပြုသည်။

“နမယ်. . နမယ်. . မယ်ရသေးဘူး. . ဖုံးနပါတ်
ကော” “ဘာလုပ်မလို့လဲ. . လို့လို့လား” “လားလို့ချင်တယ်
. . တကယ်ခံမှာ လားဟင်” “အဟင်. . ဟင်း. . တ
ကယ်ခံမှာပေါ့. . ဒါပေမယ့်. . နော်” ကြီးပြီးပြောထား
ပေ. . လိမ်းဆေးတွေ ဘာတွေလိမ်းမထားရဘူး. . သိလား”

မောင်မောင်ကျော် ရင်တွေ. . တအားခုန်လာသည်
ပုဆိုးအတွင်းမှ လီးကလဲ. . ဆက်ခနဲ. . ဆက်ခနဲ ထောင်
လာသည်။

“မလိမ်းပါဘူး. . နမယ်ပြောအုံးလေ” “အငယ်မ. . ”
“အငယ်မ. . ဟုတ်လား နမယ်အရမ်းလား” “အိမ်မှာ
အငယ်ဆုံးမို့ အငယ်မလို့ပဲ အားလုံးကခေါ်တယ်. . ”
ကျောင်နမယ်တော့ ရှိတာပေါ့” “ပြော ပြောလေ. . ”
“နောက်တွေမှ ပြောမယ်လေ” “ဝါဖြင့် ဖုံးနပါတ်ကော”
“သန့်နီ. . နီ. . ” “ဝါပဲနော်. . တို့မဟုတ် ဖုံးမချွန်အုံး
လေ” “လူကြီးတွေ. . ဝင်လာရင်. . ဝုက္ခ” “လာရင်. .
ပလွေမှုတ်ပေးမယ်. . ဟင်” “တို့. . ဒါလား. . လုပ်ပေး
ရမှာပေါ့. . အဟတ်. . ဟတ်” “ဒါပေမဲ့ ကို. . ဘာလွှာ
မှုတ်ရင်ကော. . ခံမှာလားဟင်”

“အလိုး တောင်ခံပါမယ်ဆိုတာပဲကွယ်. . သတိထားသိပ်
များတာပဲ. . လီးတောင်နေပြီးလား. . ဟင်” “ဟုတ်တယ်
တောင်နေပြီး. . ဓားဖွဲ့နဲ့ ထောက်နေတယ်. . သူ့ကို စိတ်
မှန်းနဲ့ လီးနေမိတာ. . ” “ဝွမ်းတိုက်ပလိုက်လေ. . ခပ်. . ခပ်

.. သူများလဲ.. ရွဲနေပြီး.. သူနဲ့ စတားပြောတိုင်း အရေတွေ ရွဲရွဲကုန်တယ်”

“အငယ် စောက်ပုတ်လေးတို့ မြင်ချင်လိုက်တာကွယ်”

“မိတ်ဗုံ နိုတ်ပြီးပို့ပေးရမလား.. ခစ်.. ခစ်” “လူကိုယ်တိုင် တွေ့ပြီး.. မင်လေးကုန်းနှိုင်းပြီး လိုးချင်တာ” “ကုန်းပေးပါ တယ်နော်.. ဒီက မတွန့်တို့ပါဘူး”

“ဘယ်တော့ လာရမလဲ.. ဟင်.. အငယ်” “အင်း ညဘက်ပဲဖြစ်မယ်.. တင်တယ်.. နြဲတဲ့မှာ ခွေးကြီးတွေရှိ တယ်.. မောင်.. လာလို့ရမှာမျှတ်ဖူး” “ဒါဖြင့်.. အငယ် ထွက်လာလေ.. မောင်ဘယ်ကစောင့်နေရ မလဲ” “နေဘုံး အဲဒါဆိုရင်”

အငယ်ထံမှ အသံတိတ်သွားပြီး.. နေကြာမှ ပြန်လာ သည်။

“သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ခေါ်လာမယ်.. ရမလား”

“ခေါ်ခဲ့လေ ကိုယ်သူငယ်ချင်းလည်း နှစ်ယောက်ရှိတယ်”

“ဘယ်ကိုလာရမှာလဲ.. ပြော.. တအားတော့ မလုပ်ရဘူး

နော်” “အင်းပါ.. တိမ်ဖြာ.. သိလား.. စားသောက်

ဆိုင်လေး” “အင်း.. သိတယ်.. အဲဒီကိုလာရမှာလား..

မောင်” “ဟုတ်တယ်.. အဲဒီမှာ တစ်ခုခုစားပြီးမှ တစ်နေရာ

ကို.. သွားကြမယ်လေ.. ဖြစ်တယ်မျှတ်လား”

“အိုကေ.. အိုအော” “ဂလောက်” “ဂလောက်” အိုကေ

.. အိုကေ.. အိုကေ.. ပေ့ကောင်.. ဝှပ်အော်မနေနဲ့

ဒီခွေး ကိုသက်နောင်ဆီ သွားပြပြီး ဒီညနေ.. ဝမ်း

တောဘယ် (လ်)”

“ဝမ်းတောဘယ်(လ်).. ကွ”

“ဟုတ်ကော.. ဟုတ်ကဲ့လားကွာ.. ငွေကုန်လှပန်းဆို

... မောင်မယ်နော်. . ကြည့်လဲလုပ်ကြအုံး" "ဒီမှာကွာ မ
နားထောင်ပြီးပြီးပဲ. . လာမှာ. . လာမှာ. . ခုမှ ရှစ်နာ
... တစ်တင်းနို့သေးတာ. . မျက်စိကို ဖွင့်နားတို့ဖွင့်"

... စားသောက်ဆိုင်မှ. . နံပါတ်လေးအခန်း အဝင် တံခါး
နှင့် တည့်သဖြင့်. . လေးထဲဝင်ထိုင်ကာ အခန်းစည်းဝေ
... ချထားကြ၏. . သက်နောင်က အီးယားဖုံးလေးဖြ
... ဝေခွေကိုထပ်ခါ. . ထပ်ခါ နားထောင်နေသဖြင့်. . တင်ထ
... လာစာမြင်ကပ်ခါ. . ယူသိမ်းထား လိုက်သည်။

"ရှစ်နာမို့တောင်. . ထိုးပြီးကွာ. . တွေလား ခွေသို့ဝါ
ပြုရင်း ပြောလိုက်ရာတင်ထူးက. . မကျေမနပ် ပြန်ပြော
လိုက်သည်။

"ကျော်ကျော်. . ဆိုတာပါတယ်. . စ . . . . . နာ
... ကျော်ကျော်" သက်နောင်က. . မျက်စောင်းထိုးရင်းကုလား
ထိုင်မှိုကို မှိုရင်း. . တိုက်ဝါးဘီယာ ပုလင်းကို မြှေးမြှေး
ချင်းမော့သည်။ နာမို့ လတ်တံလေး(စ)နာမို့ ခွဲကျော်လာလေ
သည်။

"ဟိုမှာ. . သုံးယောက်" အသက် (၁၉) နှစ်ခန့်
အနက်ဝမ်းဆက်. . စကပ်လေးနှင့် ကောင်မလေး ဦးဆောင်
ကာ. . ဂျင်းဘောင်းဘီ တီရှပ်ဝတ်စုံနှင့် တစ်ယောက်ကြ
ဂျင်းဘောင်းဘီ ဝတ်ထားသောလည်း အပေါ်မှသာရေ ဂျင်
ကပ်ဝတ် ထားသော ကောင်မလေးကတစ်ယောက်. .
သုံးယောက်တန်းစီ ဝင်လာသည်။

... ခွေဆုံးက ကောင်မလေးက. . စားသောက်ဆိုင် တစ်ခု
လုံးကို ဟိုဘီဝဲယာ. . စူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ရင်း
လျှောက်လာသည်။ စူးဆစ် အထက်သို့ တိုန်သောကော့စ်အထ
... နက်က ပေါင်သားဝင်းဝင်းများကို ဝိုဋ်တင်းနေ ဝင်းနေ

စေသည်။

နုခွဲလုံးကြီးတွေက တုတ်တုတ်ခဲခဲနှင့် . . . တင်ပါးနှစ်လုံးက လမ်းလျှောက်လေတိုင်း . . . အထက်နှင့် အောက်လျှပ်ရွားလျှားသည်။ နို့နှစ်လုံးကမူ . . . ထင်ထင်ရွားရွားကြီး မို့မောက်ခြင်းမရှိ မရှိမရှိနှင့် . . . ခါယမ်းယမ်းလေး လျှပ်ရွားနေသည် ဆံပင်က ခိုင်ယာနာ ဆံပင်ပုံ . . . ယောကျ်ားလေးခေါင်းမျိုးသွင်းသည်။ ဝင်းဘီ ရွှန်းလွံသော မျက်လုံးလေးများက အရည်လွဲ နေကြသည်။ တဖြပ်ဖြပ် တောက်တောက်ပနေသော မျက်ဝန်းလေး အစုံတ ထူးထူးခြားခြား အရောင်လေးတွေက ဖျပ်ဖျပ်တောက်နေသလိုပင်။

“ဟိ . . . ဒီဘက်တိုလာနေတယ်”

သက်နှောင်က . . . အစားနင့်သံကြီးနှင့် ပြောသည်။ တစ်ထူးက . . . အသက်ကို အောင့်ထားကာ . . . တောင်မလေးများ ဆီယို ခေါတောတစ်တောင် အကြည်ဖြင့် . . . ရင်တမမကြည်နေသည်။

“ဟုတ်ပါစေ . . . သူတို့လေးတွေပဲ . . . ဖြစ်ပါစေ . . . ဖြစ်ပါစေ” သုံးယောက်စလုံး . . . တဒိတ်ဒိတ်ခုံနေသော ရင်အစုံ ဖြင့် . . . အသက်မရှုစတမ်း ဝေးစိုက် . . . ကြည့်နေစဉ် . . . သူတို့ အခန်းကို ကျော်ကာ . . . နပါတ် (၅) အခန်းသို့ တန်းဝင်သွားကြသည်။

“တောက် . . . လွဲပြန်ပဟ” တစ်ထူးက သူနဖူးသူမို့တ်ခါ ထအော်လိုက်သည်။ တစ်ဖက်ခန်း . . . ဆီမှ ဘာကို သဘောကျ သည်မသိ . . . ကြိတ်ရယ်နေကြသော အသံကို ကြားကြရသည် . . . သက်နှောင်က . . . မပေးနပ် . . . ကုလားဆိုင်မှထကာ . . . စားသောက်ဆိုင် နောက်ခန်းကဲသို့ ခင်သလိုလိုနှင့် နပါတ် (၅) အခန်းကို . . . မသိမသာ ရှိုး

လိုက်သည်။

“ဟိုဘက်. . . အခန်းမှာ ဘယ်သူတွေ. . . ထင်လဲ”
“ဘ. . . ဘယ်သူတွေလည်း” “ကြည်ပြာမျိုးလွင်တို့ အုပ်စု. . .
နုနုကောင်မလေးတွေက. . . ကြည်ပြာတို့ အခန်းထဲ ဝင်
ပွားတာ”

“ဟ. . . ကြည်ပြာအင်္ဂါလို ဆိုင်စုတ်ဘာလာလုပ်တာလဲ
ဟ. . . သူကားလည်း မတွေ့ပါလား”

တစ်ထူးက ထူးထူးဆန်းဆန်းပြောရင်း. . . ဝဉ်းစားဟန်
ပြု၏။

“သူက ကောင်မလေးတွေကို. . . မေရိုးတစ်. . . သင်တန်း
ပေးတယ်ကွ. . . တစ်ယောက်ယောက်ကနေ ဧည့်ခံတာ နေ
မှာပေါ့”

မောင်မောင်ကျော်က. . . ကြည်ပြာမျိုးလွင်ကဲ့သို့ အထက်
တန်းတန်းကျကျ နေထိုင်စားသောက်တတ်သူက ဘာကြောင့်
တိမ်ပြာလို ခပ်နိမ့်နိမ့်ဆိုင်ထဲ. . . ရောက်နေရတာလဲဆိုသော
မေးခွန်းထက်. . .

“အငယ်မ” လေးဘာကြောင့် ပေါ်မလားတာလဲ ဆို
သော မေးခွန်းကသာ ခေါင်းထဲ၌ ကြီးစိုးနေသည်။ အိမ်က
လူကြီးတွေ မလစ်လို့လား. . . သို့လော. . . အတွေးကသာ
နိဝင်နေသည်။ ကြာတော့ ခေါင်းတွေ နောက်ကျိလာပြီး. . .
မူနောက်လာသည်။ (၁၁)နာရီ ကျော်ကျော်ခန့် အထိစောင့်
ပြီးမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်. . . စိတ်ထဲကမူ မကျေနပ်သလို
လို. . . ဝမ်းနည်းနည်းသလိုလို။

မောင်ရယ် . . . . .

အငယ်ကို ခွပ်လွှတ်တွယ်. . . အငယ်ရွက်တယ်. . .
တကယ်တမ်း မောင်ရဲ့ အလိုးကိုခံမယ် ဆိုပြီးတော့. . . သူ

ငယ်ချင်းတွေနဲ့ ထွက်ခဲ့ပါသေးတယ်. . ဝါပေမဲ့. . မောင်
ကိုတွေတာနဲ့. . အငယ်အသံတွေ. . တုန်တုန်လာတယ်. .
တောင်နေမဲ့. . မောင်လီးကြီးကို တွေးပြီးတော့လဲ ကြောက်
တယ်. . မောင်က (၁၅)လက်မလို့ပြောတာတိုး။

အားမွေးအုံးမယ် မောင်ရယ်. . မောင့်အလိုကျဖြစ်
အောင်. . ဇောက်ပတ်လေးကို ဗူးဗူးလေးမှုတ်ပြီး သ. .
ထားပါမယ်။ မောင်ကိုမြင်ရတော့လေ. . အငယ်စိတ်တွေ
ပိုထလာတယ်. . မောင်အရပ်အမောင်းနဲ့ဆို. . မောင့်လီး
ဟာ. . မောင်ပြောသလိုပဲ (၁၅)လက်မမရှိတောင်. . တစ်
ပေလောက်ရှိမှာ. . မောင်ကိုမြင်ဖူးလာမှ အငယ်ခံချင်စိတ်
တွေ. . ပိုထလာတာ အမှန်ပဲမောင်။

တကယ်တမ်းကျတော့. . အထင်သေးမှာလည်း ဖိုးတယ်
ကြောက်လဲကြောက်တယ်. . ခွင့်လွှတ်ပါမောင် ရယ်။
လောလောဆယ်တော့. . အငယ်အသံလေး နားထောင်ပြီး
တော့ပဲ. . အငယ်ကို မှန်းပြီးခွင်းထု အိုးပေါ်နော်။
ဟင်းဟင်း. . မောင်ဆိုးတယ်ကွာ. . ဘာလို့ ကက်ဆတ်နဲ့
မမ်းထားရတာလဲ. . ရှက်စရာကြီး. . မောင်သူငယ်ချင်းတွေ
က အငယ်ကို အထင်သေးနေကြမှာ ပေါ့လို့. . ဝါပေမဲ့
. . ကိစ္စမရှိပါဘူး. . ဒီတစ်ခါ. . သူတို့လဲဖူးနဲ့ ပြောဖို့
စိစဉ်ပေးထားတယ်လေ. . ခွင့်လွှတ်နော်. . မောင်. .
တနင်္လာနေ့ (၁၀)နာရီ လောက်ဖူးလာခေါ်မယ်. . ဖုံးနားမှာ
စောင့်နေကြတော့နော်။

အော်. . မောင်ရေ. . ဒီတစ်ခါတော့ ဆက်ဆတ်
ဆောင့်နေနော်. . ။

“အငယ်က. . လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီး. . လူတွေမျှအောင်
စာနဲ့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီး. . ခုကွပါပဲကွာ”

မောင်မောင်ကျော်က. . စာကိုကိုင်ရင်း. . စိတ်ပျက်. .
လက်ပျက်ပြီးပြုလိုက်ရာ. . တင်ထူးက သူပါဝါမျက်မှန်ကြီးထဲ
ကောက်တတ်ပြီး. . စာကိုလှမ်းယူလိုက်သည်။

“ဒီစာကလည်း. . စီးလ်. . တတ်တာပဲ” “တတ်. .
တတ်. . မင်းတစ်ယောက်ထဲပဲ. . တတ်. . ဝါတော့မတတ်
တော့ဘူး. . စိတ်ကုန်တယ်. . တော်ပြီ”

မောင်မောင်ကျော်က. . မျက်နှာကြီး နီလျှော် ကုလား
ထိုင်ပေါ်သို့. . ဆောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်. . တင်ထူးက
မျက်နှာထူကြီးကို ပင့်ကာပင့်ကာဖြင့် စာကိုမျက်နှာမှမုဆွာ

“ဟေ့ကောင်. . စိုးကျော်. . ဒီမှာ ကြည့်စမ်း မင်းစာ
ကိုသေသေချာချာ မဖတ်ဘူး”

“တော်ပါပြီ. . မဖတ်ချင်တော့ပါဘူး” “ဝါပြောတာ
နားထောင်စမ်းပါ. . ဒီမှာ. . ကတ်ဆက်နဲ့. . “ရတ်တော့
လုပ်ပြီးစမ်းယူထားတာ. . သူ့ဘယ်လိုသိသလဲ. . ဝါတင်
ချက်. . နောက်တစ်ချက်က. . ဦးတို့တွေတယ်လို့ ဆိုတာပဲ
ဟိန်ပြာထဲမှာ. . အားလုံးစစ်စစ်ပေါက်ပေါက် လျှောက်
ကြည့်ရင်. . မိန်းမဘုပ်စု. . ဆိုလို့. . ကြည်ပြာတို့ ဘုပ်
ရုံတယ်. . မင်းသတ်ထားမိလား”

မောင်မောင်ကျော်. . တွေ့ကနဲ့. . ဖြစ်သွားသည်။

“ဟာ. . ကြည်ပြာမျိုးလွင်တို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး. . ဝါကြီး
တွေက. . ဒို့လိုကောင်တွေ. . မော်ဖူးခွင့်တောင် ရတဲ့
အဖွဲ့မှာမဟုတ်တာ. . ပြီးတော့. . ကြည်ပြာက စိန်ကြွေကြွေ
တယ်”

“နောက်ကြီးတာတစ်ခုကို. . မင်းမသိလို့ နေမှာပေါ့
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး” “အေး. . ဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်နိုင် တာ. .
အသာထား ကြည်ပြာတို့ ဘုပ်စုကနေစပြီး ခြေရာ

တောက်ရမယ်”

မောင်မောင်တော်နှင့် တစ်ထူးတို့ ဇာပျားနေသတဲ့ သို့. . ရင်းတို့ နှစ်ယောက်တပေါ်၌ ပျက်ရည်ပြုခဲ့လေသော သက်နှောင်၏ဝတ္တုကိုလဲ သူတို့နှစ်ဦးသိနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ “ဟဲလို. . အိပ်ချိန်းကလား. . ” “ဟုတ်ပါတယ်” “ကိုသက် နောင်လား” “အင်း. . ”

ဘယ်နံပါတ်ကို. . ပြောင်းပေးပါဟုမပြောဘဲ ကိုသက် နောင်လားဆိုသောကြောင့် သက်နှောင်ငိုက်တိုသွားသည်. . အိပ်ချိန်းဆိုသည် ဧတ္တန်နှင့်အမျှ အလုပ်များသောနေရာ. . ထို့ကြောင့် သီးသန့်တေးပြောလိုင်းပေါက်လေးထဲသို့လှီး ထည့်ပြီး. . တစ်ဖက်မှလဲခေါ်နေသောဖုံးများအလိုက်. . လိုင်းများရွေ့ပေးနေရလေသည်။

“အင်း. . ပြော” “ကိုသက်နောင်. . နော်” “ဟုတ် တယ်. . ဆို” “ကိုသက်နောင်. . မီးမီးချစ်တွေ့ဘူးတယ်. . ” “ဘယ်က. . မီးခြစ်လဲ” “မီးခြစ်. . မဟုတ်ဘူး မီးမီးချစ်” “အင်း. . ပြောလေ. . ” “တွေ့ဘူးတယ်လို့ပြောနေတာ. . ”

သူတို့တွေ့ဘူးကြောင်း. . အကြောင်းတစ်ရပ်နှင့် လုပ်ငန်းအချိန်ပိုင်းနဲ့. . ပြဿနာရှာနေသောမီးမီးချစ်ဆို သောဟာမတို့ ကိုသက်နောင်အလွန်အလွန်ခေါ်သဖြစ်သွား မိလေသည်. . သက်နှောင်နှင့်ယှဉ်လျှော်မှ အဝေးပြောလိုင်း များကိုင်တွယ်သိ. . ဦးကတ်နက်ကို. . ဖုံးလိုင်းတွေပူးကိုင် ပေးရန် လက်ရိုက်ပြလိုက်၏။ ဦးကတ်နက်ကလဲ ခေါင်းမြို၍ ပြီး. . တွဲကိုင်ပေးထားသည်။

“တိမ်ပြာဇာလေ. . အငယ်င. . ခေါ်လို့လိုက်လာတာ အငယ်မ. . ပြလို့. . ကိုသက်နောင်ကိုတွေ့ဘူးတာ. . မီး နောင်လေ. . ကိုသက်နောင်တို့. . ကြည့်ပြီးသဘောကျတယ်. . ”

ဖီးလ်. . လာတာယ်. . "

"အင်း. . ဖီးလ်လာတာယ်. . ဘာဖီးလ်တွေလာတာလဲ"

"ဟင်းနော်. . သူများအကောင်းပြောနေတာ. . ဖီးလ်
လာတာယ်ဆိုတာ ကိုသက်နောင်တို့မြင်တာနဲ့. . ခံချင်လာ
တာလဲ. . "

"အဲ. . " ဟိုကောင်တွေရဲ့ဖုံးသရဲမကွေ့ လိုင်းပြောင်းလာ
ပြီဟဲ့. . သူကစဉ်းစားလိုက်မိသည်. . ဦးကတ်နက်တို့ မယ်
မသာဓွေစောင်းကြည့်လိုက်သည်. . ဦးကတ်နက်က သူ့အား
ဝရမစိုက်နိုင်. . ပလပ်တွေကို. . သူ့အရှေ့၌မှီသောနယ်မြေ
အလိုက်အပေါက်တွေထဲ. . ဟိုအပေါက်မှဖြုတ် ဒီအပေါက်
ထဲပေး. . ဒီအပေါက်မှ. . ဟိုဘက်ပြုနစ်ထိုးဖြင့် အလုပ်
ပေ့ကမနားစတမ်းဝင်နေသောကြောင့် သက်နောင်တံတွေး
တို့ ဂွတ်ကနဲ့. . မြို့ချပြီး. . ဖုံးကို နားနှင့်အတင်းမိ
ထားလိုက်၏။

"ဟိတ်. . စတားမပြောဘူးလား. . ဟင်. . " "ပြော
ပြောနေတယ်. . မီးမီးချစ်. . နော်. . ဟလား. . "
"ဘာလဲ. . အဲဒါနဲ့မယ်အရမ်း. . မယ့်ဘူးလား. . " "ယ့်. .
ယ့်ပါတယ်. . ကိုသက်. . အဲ. . ကိုသက်ဘာပြောရမလဲ"
"ချင်ထဲမှီတာပြောပေါ့. . ကိုသက်မိန်းမချဘူးလား. . "
"အင်း. . " သက်နောင်ယောင်ယမ်းပြီး ခေါင်းငြိမ့်၏။ "ဟယ်
ကိုသက်ကလူပျိုမဟုတ်ဘူးပေါ့ဟင်. . " "ဟို. . ဟိုဆယ့်
တစ်နှစ်သားလောက်က လှလေဘီဆိုတဲ့. . စာလေးခွေ
ရောင်းတဲ့ကုလားမလေးကိုလှီးဘူးတာ" "ခစ်. . ခစ်. . ခစ်
သိပ်နောက်တာပဲ. . ဒီက. . အဟုတ်မှတ်လို့. . " "မီး. .
ချစ်. . ရောခဲဖူးလား. . ဟင်" "ဟင်. . အင်း. . ခုမှ
ခံကြည့်မလို့. . အမွှေးတောင်သိပ်မပေါက်သေးဘူး. . "

စောက်ပတ်က. . လီးကြီးကြီးနဲ့အလိုးခံချင်နေတာ. . အဲဒါ
ကိုသက်တော်မီကြီးကိုကြည့်ပြီး. . လီးတော့ဟီးမှာပဲလို့. . ”
“အဟဲ့. . သိပ်အကြီးကြီးတော့မဟုတ်ဘူး. . ဒါပေမဲ့. .
စောက်ခေါင်းထဲတော့. . ခပ်နက်နက်လေးလိုးပေးနိုင်တယ်.
တစ်ခါလောက်ခံကြည့်ပါလားဟင်. . ” ပြောရင်းသက်နောင်
ထဲကြီးကမသိမသာ. . စိုးရိမ်ရေမှတ်ကျော်လာသည်။

“ကိုသက်တို့ယောက်ျားလေးတွေက. . မိန်းကလေးတွေ
ခံချင်တယ်. . ဆိုရင်သာလို့. . မငြင်းကြာတာလဲ. . ဟင်
အမြဲပဲလီးတောင်နေတာပဲလား. . မီးချစ်ကအဲဒါမျိုးမကြိုက်
ဘူးနော်. . ”

“မီး. . အသံကြောင့်တောင်လာတာပါ. . မီးအသံလေး
ကိုက ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်လေ. . အသံကြားလိုးချင်ပါစေ. .
ဆိုတဲ့. . ဆုနဲ့ပြည့်လို့နေမှာပေါ့. . မဟုတ်ဘူးလားဟဲ့ဟဲ့”

“သွားပါ. . သူများကို” မီးမီးချစ်ဆိုသောကောဇီမလေး
အသံက. . ထိုကဲ့သို့သောစကားများပြောဘူးဟန်မတူ. .
ကြာလေကြာလေ. . တုံလာနေ၏။ အသံလှိုင်းလေးတွေ. .
မငြိမ်လေမှန်းသိလေ သက်နောင်၏အာခေါင်က. . ခြောက်
ကပ်လာတာ ဝေ့ကပ်ကပ်နေ၏။

“လူချင်းအရမ်းတွေ့ချင်တယ်. . မီးရယ်” “တွေ့တော့. .
ဘာလုပ်မှာလို့လဲ. . ဟွန်း” “တွေ့တာနဲ့. . ကပ်လေးဆွဲလှန်
ပြီး. . မီးရဲ့စောက်ဖုတ်. . ဖူးဖူးလေးထဲကို. . ကိုယ့်ရဲ့ဖုတ်
ကြီးနဲ့. . အတင်းဖြဲပြီး. . ခြစ်ကနဲ. . ထဲပြစ်လိုက်ချင်
တာ. . ” “မီး. . ကြောက်ကယ်. . နာမှာပဲနော်. . နာလား”
“နဲနဲပါပဲလဲ. . နာမှ. . ပေါ့. . ကိုယ်က. . ပြေးပြေးချော့
လိုးလေးလိုးပေးမယ်လေ မီးကဘာပြန်လုပ်မလဲဟင်”

“ပေါင်. . ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုဆွဲပြဲထားမှာပေါ့. . ”

အသံလေးက. . သိသိသာသာလေးတုန့်ခိုက်သွား၏။
တိုးတိုးပေးဖြင့် လေသံရွှရွလေးကြောင့် သက်နောင်က
စားပွဲနှင့် ရင်ဘတ်တပ်အောင် ရွေ့သို့ရွေ့လိုက်သည်။

“စောက်ရေတွေရွဲလာရင်. . ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်”
“ဟဲ့ဟဲ့. . လျှာနဲ့ယက်ဝေးပေါ့” တိုးတိုးအသံလေးက. .
ပိုတိုးသွားရာ. . သက်နောင်ဖုံးတိုနားနှင့် အတင်းဖိ၏။

“တိုး. . တိုးရော. . မရုပ်ပေးတော့ဘူးလားဟင်”
“မသိသေးဘူး. . ဖိလ်အရမ်းတက်လာရင်တော့ ရုပ်ချင်
ရုပ်ပေးမှာပေါ့. . မီးကနှုတ်ခမ်းနီယုတ်မှာစိုးလို့” “ကိစ္စမရှိ
ဘူးလေ. . တို့လီးထိပ်ကြီးနဲ့ မီးခွဲနှုတ်ခမ်းလှလှလေးကို. .
နှုတ်ခမ်းနီဆိုးသလိုပူတ်ပေးမယ်လေ” “ဟင်. . သူ့အရေတွေ
ဟကျဲတုန့်မှာပေါ့လို့” “အဲဒီအရေတွေကို လျှာလေးနဲ့. .
ကသာလေးယက်ပြီးမြို့ချကြည့်စမ်း”

တယ်လီဖုံးထဲ၌ နှုတ်ခမ်းကိုလျှာဖြင့် “ပလစ်”ကနဲယက်
သံလေးပေါ်လာပြီး. . အင်းကနဲ. . မြို့ချသံလေးကြားရ
သည်။

“ဘယ်လိုနေလဲဟင်. . ဘယ်လိုခံစားရလဲ” “ချို့နေတာ
ပေါ့ကွယ်. . တော်ပြီ. . ရင်တွေအရမ်းနံ့တယ်. . သူနဲ့
ပြောရတာ. . ဟောသလိုကြီးပဲ. . ပြီးတော့လဲလေ. .” “ပြီ
တော့တာဖြစ်လဲ. . ဟင်. . မီး” “မီးစောက်စိလေးထောင်
လာတယ်သိလား. . အထဲကနေပြီး. . အရေတွေလဲစိမ့်တု
လာတယ်တယ်. . သူ့စိတ်ထဲအောင်ပြောတတ်တယ်နော်. .
အဟင့်. . လူချင်းတွေ့မှ. . သိလားဝလောက်” “ဟဲလို. .
ဟဲလို. . ဟဲလို. .”

သက်နောင်. . ဟဲလို. . ဟဲလိုနဲ့ဟိုကိုင်ရမလို့. . ဝီကိုင်
ရမလို့ဖြင့်. . အရူးမီးခိုင်းဖြစ်သွားကာ. . ဘေးဘီဝဲသာသို့

လျှောက်ကြည့်လိုက်. . . တယ်လီဖုန်းကိုခါးတုတ်ပြီး နားနှင့်
ပြန်ကပ်လိုက်. . . လုပ်နေမိသည်။

“သက်နာပ်. . . အရှေ့ပိုင်းအခြားအရမ်းဝင်တယ်. . . နဲ့နဲ့
ကိုင်လိုက်တုံး. . . ” “အော်. . . ဟုတ်ကဲ့. . . ကန်ကယ်”

ဖုံးလှိုင်းအပေါ်ကများမများနေရန် သတိထားထိုးပေးရင်း
စိတ်ထဲမှ. . . တစ်စိတ်တစ်ရပ်ခုံရင်း. . . မီးပီးချစ်ဆိုသော “ဖုံး
သရဲမလေး”အထဲကို နားထဲတစ်လုံးချင်းပြန်မိတာ. . . ဝါမြို့
ပြန်နေမိ၏။ ရေလည်ပိုင်းထမင်းစားကွက်ပြောင်းချိန်၌ နိုး
တော်နှင့် တစ်ထူးတို့ထံသို့ ထိုကိစ္စကို အလျင်အမြန်အ
ကြောင်းကြားပြီးဆုံနေကျ. . . ကုန်းမြင့်သာစားသောက်သိုက်သို့
ချိန်းလိုက်ကြပြန်သည်။ တစ်ထူးတစ်ယောက်သာတိုက်မိုက်
ဖုံးမဝင်သေး. . . ဖုံးတော်နှင့်သက်နာပ်ကမူ. . . အော်လေး
နှစ်ပွေတို့ “မိထား” လေပြီဖြစ်၏။

“ဦးမောင်မောင်တော်လား. . . ကြည်ပြာမျိုးလွင်ပါ. . . ”
“ဟုတ်ကဲ့. . . အမိနဲ့နှိုင်းခင်ဗျား” “ကျွန်တော်တို့ခင်သင်ကန်း
အတွက်မှာထားတဲ့. . . ဝတ်စုံတွေနဲ့အထောက်အကူပြုအား
ကစားပစ္စည်းတွေရောက်ပလာသေးတူးနော်. . . ကုမ္ပဏီက
နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်နေ့ပို့ပေးသို့ရှိပါတယ်. . . ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်. . . မကြည်ပြာမျိုးလွင်. . . ကျနော်
တို့အလုပ်တွေ. . . အရမ်းများလို့နောက်ကျသွားတာ. . . ခွင့်
လွှတ်ပါ. . . အခုမဲဖိုးတားနဲ့ကျနော်လာပို့ပေးပါမယ်. . . ”

“ဦးမောင်မောင်တော်သက်ကိုယ်တိုင်. . . လာပို့မှာလား
ဟာလား. . . ” “ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ. . . ခရိုင်ဘာလေးခွင့်ယူထားပါ
တယ်. . . ” “ကျေးဇူးပဲနော်. . . ဧည့်ခံပေးပါမယ်. . . ” “ခုဝါ
တယ်ဗျာ. . . ကျနော်တို့ကုမ္ပဏီရဲ့. . . ဖောက်သည်ပဲမို့လား”
“တင်း. . . အဲလို. . . စီးပွားရေးနဲ့ခင်တာမှုတ်တူးနော်” “ကျေး
ဇူးပါခင်ဗျား. . . ကျေးဇူးပါ”

တစ်ကူးအစီအစဉ်ဖြင့်ပင်. . . ကြည်ဖြာမျှလွှတ်၏ ရေ
လိုက်ကြီးမို့ရာသို့ မှု့ကားလေးဖြင့်မောင်းခဲ့ကြသည်။ မြို့
ကြီးက. . . ပေ (၂၀၀၀၅၀)ခန့်တဖွယ်လေရာ. . . အတွင်
ရေကူးကန်ကလတ်စား. . . တင်းနစ်ကွင်းနှင့် စိမ်းမြေ
စိုက်မြှုပ်ခင်းညီညီပြင်ကွယ်ကြီးကို တွေ့နေရသည်။

“တော်တော်ကိုချမ်းသာတဲ့ဆော်တာ. . . နော်. . .” “အ
မိဘတွေမရှိတော့ပေမဲ့. . . သူ့တိုယ်သူ့ထိန်းတော့င်းပြီး
လုပ်ငန်းတွေနဲ့ဆောင်နေတာ လူကသာလျှင်ကြီးတိုက်မမ်းထ
ပေမဲ့. . . သူ့မှတ်ပုံတင်ထဲမှာ (၂၂)နှစ်ပဲရှိသေးတာ။”

“အားဦးဦး. . . ဆော့ကလဲဆော့. . . ဟန်ကလဲကြီး
ဟင်း ဝါတောင်မန်နေဂျာကြီးကရစ်ချင်သေးတာ. . .”

“ဟဟဟ. . . မင်းကိုဟယ်သူပြောလဲ” “စိုးထိုက်လေ
မင်းမို့ခန်းထဲကချာတံတံ. . . ကြည်ဖြာကိုတာသွားပြောလို့
မသိဘူးတဲ့. . . ဟိုက. . . မာစီဒီးနိုပေါက်ချလာပြီး မန်နေဂျာ
ကြီးစာပွဲခဏ္ဍမှာ အကျအနုရပ်ပြီး ဝါးကို “မြောင်း”ထဲ
တုတ်ထည့်သွားတာတဲ့ကွာ။

“ဘုရား. . . ဘုရား. . . တို့တောင်မသိလိုက်ပါလား
“ဖုံးထားရတာပေါ့ဟ. . . ကုမ္ပဏီနဲ့မယ်ပျက်သွားမှာပေါ့. . .
ကားလေးကရေချိုးကန်နှင့်ကပ်လျက်. . . ကတ္တရာလမ်း
လေးကတိုင်းပြေးပြေးချင်းလိမ့်ဝင်လာ၏။ ရေကူးကန်
အကြွပြားဘောင်ပေါ်၌. . . ရေကူးဝတ်စုံနှင့် ရေသူမလေးနှစ်
ယောက်ရှိနေသည်။

“ဟားဟား. . . မှည့်သတူ. . . ကြည့်မင်း. . . တောင်
နဲ့သုံးပြီးဖူးအတ်နေတာလေးတွေ. . . ဦး. . . ဟီး. . . ခိုင်
လိုက်ရရင်. . . ဟင်းဟင်း”

ဟယ်ယူးက. . . ဟပွဲကြီးပါဝါးစားပလိုက်ချင်တင်နေ

ဟူမူသာ မျက်နှာမျိုးကြီးဖြင့် . . . ပါးစပ်ကို တပြတ်ပြတ်ပြင်
နေသည်။

“ဝေါင်း . . . ဝေါင်း . . . ဝတ် . . . ဝေါင်း”

“တစ်ထူးကားပေါ်ကမဆင်းနဲ့ . . . မင်းဆွေမျိုးတွေလာ
နေတယ် . . .”

ဝံပုလွေစပ် . . . အယ်သ်လေးရွှင်း ဆွေးကြီးနှစ်ကောင်က . . .
အမြီးတရမ်းရမ်းဖြင့် ကားနားသို့ကပ်လာကြသည်။

“ဟဲ့ . . . ဘယ်သူမှမရှိကြဘူးလား . . . ဆွေး ဆွေးထိန်း
စမ်း . . .” ကြည်လင်အေးမြသော အသံလေးဖြင့် ကြည်ပြာမျိုး
လွင်က သူ့သဌေးမကြီးစတိုင်အပြည့်နှင့် ပေါ်တီကိုအောက်သို့
ဆင်းလာသည်။ ရေကူးကန်မှရေသူ့မလေးနှစ်ယောက်ပြေး
လာသည် . . . ရေကူးဝတ်စုံအောက်မှ တစ်ထွက်နေသော
အသားဆိုင်ဝင်းဝင်းစိုစိုလေးများက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဖမ်း
စားချုပ်ကိုင်ထားလေရာ . . . ဝေးစိုက်ကြည့်နေမိကြလေသည်။

တစ်ယောက်က အောက်ထည်ကြီး တော်တော်တောင့်
သည် . . . အပြစ်အနာအဆာကင်းစင်လျက် ကြွေရောင်
တောက်နေသော ခြေသလုံးပေါင်တံကြီးများနှင့် ဆီးခုံလေးဖုံး
ရုံသာဖုံးဖိထားသော ပေါင်ဂွကြားလေးက . . . အောက်ဖက်
သို့တွဲဖို့လေးဖို့နေရာ . . . နှစ်ယောက်သား “ဂလု” ကနဲ
တံကွေ့မြိုချရာသည်။ ရေဖို့နေသောဆံပင်များက ဝုံမပျက်ဖို့လှ
နေသည်။

ခေတ်မီမီ . . . ဖြတ်ညှပ်ပုံသွင်းထားသောကြောင့် နီဆွေး
သောနှုတ်ခမ်းဆူဆူလေးအစုံနှင့် ချွန်မြဲသောနှာတ် . . . ထူထဲ
သောမျက်ခုံးတန်းလေးက တင်းတင်းလေးပေါ်လွင်လျက်။

လုံးတန်းအိစက်နေသောရေကူးအင်္ကျီ လေးအောက်
လုံးလုံးနို့သီးလေးနှစ်လုံးကလည်း . . . ဖိစုပ်တိုက်ခဲချင်စရာ

ခါးလေးက ခါးချဉ်ခါးနှယ်သေးသေးလေး. . ထိုခါမှ ဆက်
သွယ်ထားသောဟင်ပါးကြီးက. . အယ်ပြီး ဟင်းအစ်နေ
သည်။

“ဆင်းပါဦးမောင်မောင်ကျော်” “ဘား. . ဟုတ်ကဲ့. .
ဆင်းသို့မေ့သွားလို့” “ရှင်. . .” “ဘော်. . ဟိုခွေးကြီးတွေ
ကြောက်လို့” “ဘော်. . အဟင်း. . ရပါတယ်. . သူတို့
နိပ်ပါအယ်. . တဲလာအထဲဝင်ကြတုံး. . မည့်ခံတို့ပြင်ဆင်
ထားလို့ပါ” “ဟာ. . အဟဲ. . အားနာစရာ. .

ဟင်ထူးဇိုက်ထဲက. . စွဲကနဲမြည်ရင်း ပြောလိုက်သည်”
“ကြည်ပြာအစစအရာရာ. . ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်နေလို့ပါ”
လေယာဉ်မှ. . ဂျင်မီဆိုသောဘဲကို နရင်းတီးထားသော. .
ကြည်ပြာမျိုးလွင်. . မန်နေဂျာကြီးဦးလူမောင်ကို ပါးရိုက်ခဲ့
သောကြည်ပြာမျိုးလွင်. . ဂျာမနီလုပ်. . ဟောက်(ချ်)ပက်
ဂွန်းအမျိုးအစား ရှုပါမရော(စ်)သုံးလေးစီးနှင့် မာစီဒီးကြီး
ဟင်စီးကိုထည့်လဲစီးကာ. . ကမ္ဘာပေါ်၌ဘယ်သူမှထိမထင်
သောကြည်ပြာမျိုးလွင်ဆိုသောအလှဘုရင်မကိုကား ခဲခဲဝံ့
ရွမ်းရွမ်းတားတားမကြည့်ရဲပေ။

“ဟေ့. . မည့်သည်ကို. . ခေါ်ပြုလိုက်”
ခွေးများလှောင်တိုင်ဖြင့်. . သိမ်းပြီးတိုက်ကြီးထဲပြန်ဝင်
လာသောရေသူမလေးတစ်ယောက်က. . ခေါင်းငြိမ့်ကာ. .
တစ်ထူးတို့ ထမင်းစားခန်းဘက်ခေါ်သွားသည်. . ကြည်ပြာ
နှင့် မောင်မောင်ကျော်က. . အပေါ်ထပ်အခန်းသို့တက်
လာသည်။

“ခါ. . ကြည်ပြာအခန်းလေ. . ဟိုဟာကြည်ပြာအိပ်
ယာ” ကြွားစရာမရှိ. . အိပ်ယာခေါ်ပြုပြီးကြွားနေသော
ကြွားပြာမျိုးလွင်ကို မောင်မောင်ကျော်က မှာတင်းလာသည်။

“ကျနော်လာတာ တုကင်မန့် . လျှာတို့ပြင်ခင်းပေါ်မှာ
ဝေလေးဆယ်ဝတ်လည်သောက် . ဆင်းရဲသားအိမ်တစ်လုံး
စာကျယ်တဲ့အခဲထဲ . တော်စောစာပြည့်ခင်းပြီး မဲခေါင်းတုံး
တွေစွပ် . ရေပွေးတွေဖြန်းထားတဲ့ . အိပ်ခန်းကိုကြည့်တဲ့
မှမဟုတ်ဘဲ မကြည့်ပြာမျိုးလွင်ရဲ့အားကစားဝတ်စုံနဲ့ ပစ္စည်း
တွေလာပြတာလေ .”

အလှမာန့် . . ပရဂျီးဟန်နှင့်ဟန်တော့ခေါင်ခိုက်နေသော
ကြည့်ပြာမျိုးလွင်ကို ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိသည်နှင့် စွပ်ကောလိုက်
သည် . ကြာပြာမျိုးလွင်၏ချက်လုံးလေးတစ်ဖက်က “ဆတ်”
တနဲ့ . . အပေါ်သို့ပင့်တတ်သွားသည် . . ချက်ခြင်းအပြော
ရိပ်လေးစွန်းထင်းသွား၏။

“ဦးမောင်မောင်ကျော်က . . ကျမအိပ်ခန်းကို ပြနေတာ
အကြောင်းမဲ့ထင်နေလို့လား . . ဟင်းဟင်း”

ပြောပြောဆိုဆို . . ပေ ၄၀xပေ ၆၀ ခန့်ကျယ်ဝန်း
သောအပေါ်ထပ်တစ်ခန်းလုံးပြည့် ကော်ဇော်ပွေးပွကြီးခင်း
ထားရာ အိပ်ယာခင်းကျယ်ကြီးကို ခေါက်ခြင့်ဖိနပ်လှလှလေး
ဖြင့်နင်းခြတ်ကျော်လျှော် တိုမှာဘတ်နီ နံရံတန်းသို့ တိုးတင်
သွားတာကြည့်ပြာရောင်ခန်းစည်းလေးတစ်ခုကို အသအသာ
ပင်လှန်ပြီး မီးခလုတ်(ထင်ရသည်)ကို . . ဖျောက်တနဲ့ . .
နှိပ်လိုက်သံကြား၏။

တစ်ခန်းလုံးက . . မိုးအုံ့လာသလိုပင် ပြေးပြေးခြင်းမှု
ရဲ့သွားသည် . . တစ်နေရာမှလဲ . . မော်ထာလည်သံလိုလို
တစ်ဖီအသံတစ်ချက်ကိုကြားလိုက်ရတာ . . ခန်းမကြီးအလည်
နိမ့်ခင်းထေးသောပွေးကော်ဇော်ကြီးအောက်မှ တစ်စုံတစ်ခု
တိုးထွက်လာသောအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုကော်ဇော်
ကြီးက မောင်းမောင်းကြွလာပြီး . . ခေမံပေချောက်ပေကျယ်

သောနှစ်ယောက်အိပ်. . လေမွေ့ယာတူထူကြီးတစ်လုံးအဖြစ်
သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

မောင်မောင်ကျော်က ထိုပစ္စည်းကိရိယာများ မိမိတို့
တူမဲ့ကိမဲ့အထူးအစီအစဉ်ဖြင့် ကြည်ပြာမျိုးလွင်အတွက်
ဖိုဆာတာနို့ “ဒိုင်ဟာစုမိကီ. . မတ်ကျရီ”မှ မှာပေးခဲ့ခြင်း၊
ဖြစ်ကြောင်းသိသည်. . ပစ္စည်းအရည်အသွေးပြုလို့၍ပဲဟု
မောင်မောင်။

ကြမ်းပြင်မှ (၂)ပေနှင့် (၈)လက်မခန့်လေးသာမြင့်သော
ထိုမွေ့ယာကြီးကိုကြည့်ရင်း. . မောင်မောင်ကျော်ခေါင်းထဲ၌
အတွေးပေါင်း (၂)သိန်း(၈)သောင်းခန့်ဝင်သွားသည်။

“အငယ်မ”လေးနှင့်သာဆိုလျှင် ဤလေမွေ့ယာပေါ်မှ
မောင်မောင်ကျော်တို့ဆင်းဖြစ်တော့မည်မဟုတ် အငယ်မလေး
၏ချွတ်တဲ. . ကနွဲ့တဲ့တဲ့အသံလေးတို့လည်း နားကကြား
ယောင်နေမိသည်။

“အငယ်. . ကကလိတမ်းကျတော့ ရှက်တယ်မောင်. .
ပြီးတော့အထင်သေးမှာလဲ. . သိပ်စိုးတယ်. . ” နားထဲ၌
“အငယ်မ”အသံချို့ဖော. . တုံရီလေးကိုပြန်လည်ကြားယောင်
နေမိသည်။

“ဖျောက်. . ဖျောက်. . ” “ဟာ. . ဟင်”

မောင်မောင်ကျော်မျက်လုံးပြုဖြူကျယ်သွားသည်။ ကြည်ပြာ
မျိုးလွင်ရပ်နေသောနေရာ နံရံအောက်ခြေမှာ ကြည်ပြာ
သောအလင်းရောင်တစ်ခုက. . ကြည်ပြာခန္ဓာကိုယ်လေး
အောက်မှပင့်၍ဆလိုက်အလား. . ထိုးပေးထားလိုက်သလို
ဖြစ်သွားရာ. . ပါးလွှာသော. . ဝါပန်ရှည်ပိုးပျော့လေး
အောက်မှ. . မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ကျစ်လျစ်အချိုးကျ
သော ခန္ဓာကိုယ်လေးက အရိပ်လိုထင်းသွား၏။

ခါးသေးသေးလေးမှ ဖြေလျှောက်ဆင်ခြင်လျှာလေး
ပြေးဆင်းသွားသော တစ်ပါးလေးက, . . . ဂေါ်ရခါးခါးဦးလို
ကော့သွားသည်။

ပြန်လည်၍ . . . ရစ်ဝိုက်ခါ(ဝ)ဂဇယ်ကွေ့လေးဝိုက်ဝင်
လာသော တစ်ပါးအဖျားပိုင်းလေးက နဲနဲလေးလှုပ် . . . နဲနဲလေး
တုံ့နေ၏။ အရင်းတုတ်အဖျားရွှားတင်းသွားသော ပေါင်တံရှည်
ရှည်ကြီးအစုံက နှယ်ရှုပ်ကြီးများနှင့် နှစ်ချောင်းလိပ်ယုတ်
လှုပ်ရွားနေသလိုပင်။

ဘေးတစ်စောင်းလေးသို့ ပြောင်းသွားကာ ခန်းစည်းအထက်
စလေးကို လှမ်းဆွဲနေသော သူပင်၏ ရစ်နှစ်ဖွာက အကယ်ဒီ
ရုပ်ကလေးနယ် . . . ကြားရွားစို့မောက်သွားကြပြန်သည် . . .
ချပ်ယပ်သော ဗိုက်သားပျဉ်းကွေးလေးမှ . . . ဆင်း . . . ဆင်း
လာသော အခါ . . .

“အင်း . . . ဂလု . . . ဟင်း”

မောင်မောင်ကျော် . . . သတ်ပြင်းကြီးချလျက် တံကွေးကို
အတင်းမြိုချရ၏။ ခြောက်သွေ့ဖွာလှုံနေသော သေစောက်မွှေး
အဖုတ်လေးက စောက်ပတ်လေးတုံ့တုံ့ပေါ်ပုပိရမစ်လို ချွန်
ထောင်နေသည်ကို ခန္ဓာကိုယ်အနောက်မှ ထိုးထားသော မီး
ရောင်ဖြင့် ထင်းထင်းကြီးတွေ နေရပြန်သည် . . . ယောင်
ယောင် လေးခုံးထမို့မောက်နေသော ဆုံးခုံလေးမှ တစ်ဆင့် . . .
ပြေဆင်းသွားသော နေရာလေးဟာ ရေခဲပြင်နယ် . . . မွတ်ညက်
ချောမွေ့နေဟန်ရှိသည် . . . မောင်မောင်ကျော်ကို ရေခဲပြင်
လေးပေါ်၌ . . . လီးစက်တံစီးချစ်စိတ်က . . . ဝုန်းဝုန်း . . .
ဝုန်းဝုန်းနှင့် ခုန်ထက်လာနေ၏။ ရင်ထဲမှ ရင်ခုံသန်ကြီးက
တော့ထက်ပွဲများကစဉ် . . . ထက်ရုံနောက်၌ မောင်းထားလေ့
ရှိသော မီးစက်သံကြီးနှယ် တထိုင်းထိုင်းပြည်ဟီးလာသည်နှင့်

အမျှ . . . ဟိုက်ခရောလစ်ပါဝါကရိုနိုကြီးတစ်ခုက ပြေးပြေး
မော့ထောင်လာသည့်အလား လီးတန်းကြီးတစ်တောင် . . .
တောင်တက်လာလေတော့သည်။

လီးအရင်းပိုင်းဆီမှ "ဖိကနဲ" "ဖိကနဲ"ဖြစ်လာအောင်ပင်
ကမဆန္ဒ . . . အဆီများတလည်း ပွက်ပွက်ထလာနေကြ
ပေသည်။

"ဒါ . . . ကျမရဲ့တိပိခန်း . . . အပြင်အဆင်ပါ" ဝါပေမဲ့
သူမက . . . မီးရောင်ကိုကျောပေး၍ လေမွေ့ယာကြီးရှိရာသို့
ယိမ်းယိမ်းနွဲ့နွဲ့လေးလျှောက်လာပြန်သည် . . . မောင်မောင်
ကျော်နှင့် ကြည်ပြာမျိုးလွင်ကြား၌ လေမွေ့ယာကြီးရှိ၏။

"ဒါကြီးကို ကျမနဲ့နဲ့မြှင့်ချင်တယ် . . . ခြေထောက်ချ
ထားရင် . . . သိပ်မလွတ်ချင်ဘူး . . . ဒီလိုလေ"

မွေ့ယာလှကြီးပေါ် . . . မင်လေးတစ်ခြမ်းတင်သည် . . .
ပြီးနောက် . . . ခြေတစ်ဖက်ကိုထောင်ပြီး . . . တင်လိုက်ပြန်
ရာ . . . ပေါင်ကြားမှလှစ်ကနဲ . . . လှုပ်သွားပြီး ပကတိအသား
ဆိုင်ဝမ်းဝမ်းယွတ်ယွတ်လေးကို တွေ့လိုက်ရလေရာ . . .
မျက်လုံးထဲမှိုက်ခနဲဖြစ်သွားအောင်ပင် . . . သတိလက်လွတ်
ချင်သွားသည် . . . တစ်ကိုယ်လုံးလက်ဖျားခြေဖျားတွေအေး
လာတာ . . . တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ဖြစ်လာ၏။ ကြည်ပြာမျိုးလွင်
က . . . ကိုယ်ဟန်ပြနေသတဲ့သို့လှုပ်ရှားမှုများကို တစ်ခုပြု
တစ်ခုဆက်တိုက် . . . လှုပ်ရှားရင်းထူမပြောချင်သည်များကို
လည်းတကွတ်တကွတ်ပြောနေပေရာ . . . မောင်မောင်ကျော်မှာ
ပြားပစ်ချပ်ကြားပစ်ချပ်ဖြစ်နေမိ၏။

"ဟဲ့ . . . စောင်းလေးကို . . . ဒီလိုခါးတင်ပြီး . . . အညောင်း
ဖြေရင်လေ . . . မို့လာကြီးကအရမ်းအိလွန်းနေတယ် . . . အဲဒီ

ကပရက်ရှာပိအားနဲ့လို့လား. . လေပေါင်ချိန်. . ဘယ်လောက်
ထိထပ်သွင်းလို့ရမယ်. . ကျမသိချင်တယ်. . မောင်မောင်
ကျော်" မောင်မောင်ကျော်က ခြေနှစ်ချောင်းတို့ ကွန်ကရစ်
လောင်းမီထားသလိုလှုပ်မရစေ့မရအောင်ခံစားနေချိန် မော
နေ၏။

"ဦးမောင်မောင်ကျော်" "ဗျာ. . ဗျာ. . ဟုတ်ကဲ့. .
အမိန့်ရှိပါခင်ဗျ" ကြည်ပြာမျှော်လုံးလေးတွေစာဖျတ်ဖျတ်
တောက်ပဝင်းလက်ကာ. . ရင်ကလေးမော့ တက်ကလေး
ကော့၍. . လေမွေ့ယာကြီးပေါ်ခြေတစ်ဖက်တစ်. . တဖက်
ချရင်း. . လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်သို့လက်ပြန်ထောက်ထား
ရာ. . အသက်ရှူမဝသလိုကြီးခံစားနေရသောမောင်မောင်
ကျော်၏ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းသည် သံလိုက်ဆွဲငင်အားတစ်ခု
ကို ခံနေရသလို ယိမ်းယိမ်းပြီး ရှေ့သို့လိုက်ပို့နေသည်။

"ခဏလေး. . လာထိုင်ကြည့်ပါလား. . အိပ်လို့တော့
အဆင်ပြေတယ်လေ. . တိုင်ရင်းနိမ့်နေမလားလို့" မောင်
မောင်ကျော်က လေမွေ့ယာထူကြီးရှိရာသို့ မူမမှန်သော
ခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းသွားမိနေသည်။

"ထုတ်လုပ်တဲ့ကုမ္ပဏီကဝါရင့်. . ပညာရှင်တွေနဲ့တိုင်း
ထွာပြီးထုတ်လုပ်လိုက်တာပဲမကြည်ပြာမျိုးလွင်အစစစမ်းသပ်
ပြီးမှ. . ဒီဆိုင်. . ဒီအချိုး. . ကိုဒီခိုင်းထုတ်တာပဲ. .
ထုနှစ်ပေခွဲ. . ဆိုတာလူတစ်ယောက်စူးတွေ့ရင်သက်တောင့်
သက်သာအရှိဆုံးအနေအထားပဲလေ" "လာပါ. . လာထိုင်
ကြည့်လိုက်. ."

ကြည်ပြာမျိုးလွင်က အသံလေးနိမ့်၍ လေမွေ့ယာကြီးကို
ဆုတ်ကနဲ. . ဆုတ်ကနဲ. . ပုတ်ပြုရင်းပြောလိုက်သည်။

"တကယ်တမ်းကျတော့နားထဲပြေးဝင်လာ၏။ ကြည်ပြာ
မျိုးလွင်တဲ့သို့သာ ရဲတင်းသွက်လက်လျှင် မည်မျှအဆင်ပြေ

လေမည်နည်းဟု ကြည်ဖြာမျိုးလွင်စာပေါ် စာထပ်ကြီးတာ
ရော. . အထပ်သေးတာရော. . ရောနှောတွေ့သိလာသည်။

“လာလေ. . ဦးမောင်မောင်ကျော် စားမနာပါနဲ့”
“ရ. . ရပါတယ်. . ဟိုခင်း. . ကျနော်. . ဟို” “ဦးမောင်
မောင်ကျော်ကကျမတို့ကို စားနာနေတယ်ထင်တယ်. .
ဟာလား. . လုပ်ငန်းသဘောပဲရွှင်လာပါ. . နှစ်ယောက်
ကိုယ်အလေးချိန်နဲ့ရွှင်တို့ပေးယာခံနိုင်စွမ်းရည်ကို. . ကြည့်
ချင်လို့ပါ ခဏလေးလာထိုင်ကြည့်ပေးပါနော်” မောင်မောင်
ကျော်တစ်လမ်းတိုက်လည်တည်. . ပုဆိုးပြားမှလီးစာ ရွပ်ဟုတ်
ဆင်းဟုတ်ကြီးထောင်သွားကာ ရွှေသို့တိုက်ခန့်တိုးထွက်သွား
လေသည်။ ကြည်ဖြာမျိုးလွင်၏ခန္ဓာကိုယ်လေးဆတ်ကနဲတွန့်
သွားမလေသည်။ ပုဆိုးပြားမှဖိုးထွားကြီးကိုယ် ခပ်စိုက်စိုက်
လေးကန်ချက်ကြည့်ပြီး လက်တနဲချက်ရှာလွှဲရင်း တစ်စုံတစ်
ခုကိုစဉ်းစားနေသလို တွေ့ဆုံသွားသည်။

မောင်မောင်ကျော်က. . တစ်ခြားတစ်ဖက်ကိုဝင်ထိုင်၏။
အိကနဲ့. . နိမ့်ဆင်းသွားသောလေပေ့ယာထုကြီးက ချိန်ဆင်း
သွားတာ. . ခန္ဓာကိုယ်လေးတနစ်ဝင်သွားသည်။ ဓမ္မယာပေါ်
ညှစ်၍. . ကြည်ဖြာမျိုးလွင်နှင့်နီးကပ်စွာထိုင်မိလိုက်သော
ဟာခါယုမှ. . မေ့မှူးဟာနဲ့လဲမဟုတ် အနဲ့လေးတနွေးနွေး
မွှေးမွှေး. . ကိုယ်နဲ့လေး။

“ကျနော့အတွက်တာ. . ဧည့်စိမ်အဖို့ဆုံးတိုင်လာတစ်
ခုပဲ. . ပကြည်ဖြာမျိုးလွင်. . ဝါပေပဲ. . ပကြိုက်ဘူးဆို
ရင်. . အမှာစာတစ်တလောက်မှာ. . ပြင်ဆင်ပြည့်စွက်ပြီး
ထပ်မှာလို့. . ရနိုင်ပါတယ်. . သူတို့ဆီမှာ. . ဒီလိုအမျိုး
မျိုး အမျိုးအစားအမျိုးမျိုးရနိုင်ပါတယ်. . ”

“မူတ်ဟူးလေ. . အမှအတိုက် ရွှင်သဘောကျလား. . ”

“ဟာ.. တွနော်တ.. သင်ယူဖွယ်ရာခင်းတိုင်နောက်ကောင်
ပဲဗျာ.. ဒါပြီးဟာသကြားမင်းရဲ့မြတ်ဗွလာနဲ့ဘယ်လဲမလဲ”
မောင်မောင်ကျော်အပြောကိုသဘောကျသလို ကြည်ဖြာမီး
လွှတ်တ နှုတ်ခမ်းအပိုကိုတင်းတင်းစေ့လျှော် မေးလေးဆတ်ပြီး
ခေါင်းမောလိုက်၏။ “ဟဲလို.. ဟဲလို.. ဟဲလို” တသံလေး
တ.. မွေ့လာစာနီးဝန်းကျင်တစ်နေရာမှ.. ခပ်တိုးတိုးလေး
ထွက်လာသည်.. မောင်မောင်ကျော်သက်လဲ.. ခါးပတ်
သွားသည်။ “မောင်.. မောင်ရေ.. တငယ်မ.. လေ..
အငယ်မပါ..” မောင်မောင်ကျော်တ ကြည်ဖြာမီးလွှတ်တို
အလန့်ထကြားကြည့်၏။ ကြည်ဖြာချွတ်နှာလလေးတ ပြန်နေ
တာ.. တဆတ်.. မောင်မောင် ပါးစပ်လေးစေ့၍..
တည့်နဲ့သိပ်ရယ်နေသည်။

“မောင်.. အာကြည့်နေတာလဲ.. ခွံ့.. ကြည့်ပါ
လာ.. သူမျက်လုံးပြီးတွေ့.. ကြည့်ပြီး.. လိပ်ပြာလွန်
ချင်လာပြီ..”

“အငယ်.. ကြည်ဖြာတအငယ်မ.. ဟုတ်လား”
“အင်း” ပြုံးပြုံးလေးခေါင်းငြိန်ပြသည်.. မောင်မောင်ကျော်
တ မွေ့လာပြီးပေါ်လေးဘတ်ထောက်ကြီးထောက်ခါ
“အငယ်မ”ဆိုသော ကြည်ဖြာစာနီးသို့ကမ်းတတင်းတိုးသွား
တာ ပုခုံးလေးကိုနှမ်းလိုက်သည်။

“အငယ်မ.. အငယ်.. မောင့်တ. ဝိနော်” “တင်း
လိုဆို.. ခပ်.. ခပ်” နွေး.. နုကျစ်လျစ်သောအငယ်မ
ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းလေးကို.. လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စပါးပြီး
မြှုပ်ပတ်သလိုဝတ်ထားလိုက်တာ ပါးချင်းအပ်ထားလိုက်မိ
သည်။ အခုန.. နွေးနွေးလေးနွေးသောကိုယ်သင်းရနံ့လေး
ဟာ အငယ်မခန္ဓာကိုယ်မှ.. သင်းယုံနေခြင်းဖြစ်သည်။

"ဖိုးသရဲမလေး... အငယ်မ... နော်..." "ကွယ်...
မောင်ကလဲ... ဟုတ်ပါတယ်ဆိုနေမှ" အငယ်မလက်တစ်
ဖက်က ဘောင်ကျော်ပါးလေးကို ချစ်လွန်းစွာပွတ်သပ်ပေးနေ
သည်။ မောင့်လက်တစ်ဖက်ကလဲ အငယ်မနို့လေးပေါ်
အသာဆုပ်ထိကြည့်သည်... မာမာတောင်ဟောင်နို့သီးခေါင်း
လေးကလက်ဝါးကိုအလှင်ထောက်မိ၏။ "မောင့်အဝတ်တွေ
ချုတ်လေ... အငယ်ချုတ်ပေးမယ်..." နို့ကိုကိုင်မည့်လက်က
ပြန်လှုပ်သွားကာ ရှုပ်အင်္ကျီကြယ်သီးများကို မမိမကမ်းဖြုတ်
သည်။ လက်တွေကတုံ့နေသည်။ "ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ... ထွက်
ပပြေပါဦး" ဟု အငယ်မကရယ်ရင်းပြောသေးသည်။ မောင်
ကျော်ပုဆိုးကိုချုတ်၍ လျှောချလိုက်သည်။ "ဟယ်... တကယ်
မကြီးတဲ့ဟာကြီး" ဟု အငယ်မလှုတ်တနဲ့... အော်ပြီး
ခသံအစ်အစ်လေးဖြင့် ရယ်ကာ... မောင့်လယ်ပင်းကို
ဟီးပေးခဲ့ရင်း အရှက်ပြုလှုပ်ရမ်းလိုက်၏။

မောင်ကအငယ်မပုဆိုးတက်မှ လိပ်ပြာသံဏ္ဍာန်ခေါက်တုတ်
လေးချီထားသောပုခုံးသိုင်းကြိုးလေးနှစ်ဖက်ကိုဖြုတ်ချလိုက်၏။
မိုးပျော့အဝါဝန်ရှည်ကြိုးလျှော့ကနဲ့... ဖုံဆင်းသွားသည်။
ဝင်းထွတ်... ပွတ်စစ်နေသောအသားဝင်းဝင်း... တင်းတင်း
လေးများက မောင့်ခန္ဓာကိုယ်နှင့်ဆွဲယူမိတပ်ခြင်းခံလိုက်ရ၏။
ယိုးတံတံက... အငယ်မချက်ကလေးတို့နဲ့ ကံဝစ် လေရာ
အငယ်မ ကမမ်းကတမ်းဆွဲပြီးပေါင်ကြားထိနှိမ့်ထည့်ပေးလိုက်
၏။ ဖင်ကြားထဲဝိုက်လျှားလိုက်ကြီးတိုးဝင်သွားသောလီးတန်
ကြီးက ဖင်နောက်သို့မပြုတ်ပြုတ်လေးအထိ ထွက်နေသည်။
လေပွေ့လာကြီးပေါ်၌ နှစ်ယောက်သားစူးထောက်လျှော်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖက်ထားကြရာ... အပေါ်ပိုင်းရင်ချင်းမိတပ်
နေသော်လဲဆီးခုံနှစ်ခုက တစ်ခိုက်ခန့်ကွာနေသေးသည်။ ထို့

ကြောင့်ဝါးလုံးကြီးတစ်ချောင်းကိုခွဲထိုင်ထားသကဲ့သို့ လီးတန်
ကြီးတို့ခွဲထိုင်ထားသော အဝယ်မခန္ဓာကိုယ်လေးက ခါးလေးခွက်
ဝင်တာ. . . တစ်ဝါးလေးနောက်သို့တော့ထောင်နေသည်။
“ရွှေတိုးလေ” “အင့်ဟင်း. . . မောင်ကတစားလုပ်မှာ”
“နာအောင်မလုပ်ပါဘူး ခလေးငယ်ရယ်. . .” “ဟောင့်ဟာကြီး
ကိုသလောက်ကြီးမယ်မထင်ခဲ့ဘူး. . . သီလား” မောင်ကငယ်
ကကားပြောနေစဉ် နဖူးလေးကိုနမ်းသည် နားရွက်လေးကိုနှုတ်
ခမ်းဖြင့်ဖိကြိမ်သည်. . . လက်ကပ်ဖက်ကနို့ကပ်ဖက်ကိုတောင်
ဆုတ်တိုင်တာ. . . မှဲ့နှံသလိုလေးဝင်စွာပြေးပြေးချင်းလေးပွတ်
လေးနေရာ. . . စောက်ပတ်ထဲပုခိတန့်မြစ်လာတာ အရေများ
မွှဲလာသည်။ အငယ်မလတ်တလဲမောင့် လီးထိပ်ကြီးကို
ဖင်ကြား အနောက်ဖက်မှနေ၍ လက်လေးထိပ်လေးဖြင့်
ပွတ်ပေးလိုက်ရာ မောင်က “အင့်ကနဲ” နေအောင် ဆောင့်
ဖက်လေးဖက်ရင်းလိပ်တန်ကြီးကို ဆောင့်ထည့်လိုက် စောက်
ပတ်ဖက်ဖက်လေးနှစ်ခြမ်းစာကြားမှထမ်းဂိုးဝါးလေးတိုးဝင်ပြီး ဖင်
ကြားသို့လက်နှစ်လုံးခန့်ဖြူထွက်သွား၏။ ဖီးခုံနှစ်ခုပူးကပ်သွား
သည်. . . အငယ်မလတ်တလေးသုံးချောင်းကို တံတွေး
လေးအနည်းငယ်ကွေးကွေးပြီး လက်ပြန်လေးလှည့်တာ. . .
ဖင်ကြားမှနောက်သို့လက်နှစ်လုံးခန့်ဖြူထွက်နေသော ကွမ်းသီး
ခေါင်း လထစ်ကြီးကို လှည့်ပတ်၍ တံတွေးစွပ်ပေးလိုက်သည်။

လီးထိပ်က နွေးထွေးသွားကာစိမ့်ကနဲ သိမ်မနဲ ဖြစ်သွား
ကာ. . . မဆက်ဆက်ဖြစ်သွားလေသည်. . . အငယ်မက သူမ
ခွဲထိုင်ထားသော လီးတန်ကြီးကို ပေါင်နှစ်ဖက်ဖြင့် ညှပ်ကာ
တစ်ချက် နှစ်ချက်ထပ်ဆောင့်ပေးလိုက်ရာ မောင်မျက်နှာ
ကြီးမှာ ဆက်တနဲ့. . . ဆက်တနဲ့ လန့်သွားလေသည်။
“ငယ်ဖိပ်ပေးမယ်” အငယ်မက မောမောလှုပ်လေး ပြော

... လေးမွှေးသာကြီးပေါ် တစ်စောင်းထွဲချ၏။ ဆံပင်လေး
... ကားဖွားကန့်. . ပြစ်သွားသည်။ တစောင်းလေးအိပ်လျက်
... ခေါင်တစ်ဖက်ကို ကွေးထူတာ ခိုက်ဆွဲထူလိုက်သည်. .
... ဇောက်ဖုတ်ကြီးက ပြုပြင်ရဲရဲကြီး ကားထွက်နေသည်. .
... မောင်က ရှေ့သို့ပေးထောက်ရွှေလျှားလိုက်၏. . ဇောက်ဖုတ်
... ကြီးကို လက်ညှိုး လက်မလေးဖြင့်ဖြိုလိုက်သည်။ ပထမ
... သမင်လည်ပြန် ဝေးကြည့်နေသော အငယ်မမျက်နှာကို
... သမင်သို့ ဆက်ကန့် လှည့်ပြစ်လိုက်၏. . တစ်ကိုယ်လုံး
... ဆန့်ဝင် ဆန့်ဝင်ဖြစ်ကာ လျှပ်ရှားသွားသည်။ မောင်မောင်က
... လက်ညှိုးလေးဖြင့် ဇောက်ခေါင်းထဲသို့ ခွပ်ကန့် ထိုးကာ
... အသာသာဟိုဘက်. . ဝိဘက်သို့ လက်ညှိုးကလေး ကွေးပြီး
... ရုတ်တရက်ပေးလိုက်ရာ "အ. . အ" ဟု အော်ရင်း ကွေးထား
... သောဦးကို ပို၍ပို၍ ဆွဲမြောက်ဖက်ထား လိုက်လေ၏။
... ထိုအခါကျမှ ဇောက်ဖုတ်ကြီးက ဆေးနှုတ်ခမ်း "အသားပို
... လွှာ နှစ်ဖက် " အပြင်ရောက်သည့် အထိ. . ပြီးသွားလေ
... သည်။ ထိုသို့ ပြီနေသော ဇောက်ဖုတ်အတွင်းသား အသားနု
... ရဲရဲလေးကို ခိုခွတ်ပြစ်ခွဲနေသော လီးထိပ်ကြီးနှင့် ဟိုဘက်
... နှုတ်ခမ်း. . ဝိဘက်နှုတ်ခမ်း. . မထိအောင် ဖြိုပြီး ထိပ်ဖူး
... ကိုယိုးမွှေးပြီး မွှေးလေးမွှေးပေးလိုက်ရာ အငယ်မ၏ မွှေးဥ
... ခိုင်းတင်းနေသော... မင်ကြီးကဟဲကန့်. . ဟဲကန့်ကြွကြွ
... သွားသည်. . စိတ်တိုင်းကျ ညောင်စေးထွက်အောင် မွှေးပြီး
... နောက်လီးကြီးကို ပထမအဆင့် "ဗလွတ်" ခန့် တိုးမြှင့်ပြီး
... မှ. . "မောက်တစောင်းလေး အိပ်ခိုင်းပေးထားကာ ခြေ
... တစ်ဖက်ကွေးပေးထားသော အငယ်မ. . ဇောက်ဖုတ်ကြီး
... အတွင်းသို့ ဆယ်ဝါးလက်မဟု ကြားထားသော လီးတန်တတ်
... ထုတ်ကြီးကို. . ဖိချလျက် မျှင်းတင်းတင်းလေး လိုးချင်

လေတော့သည်။

“ယာ . . အ . . မောင့် . . အင့် . . ကြပ်တယ်မောင်
ရဲ့” “ပြစ် . . စစ် . . စစ် . . ပြစ် . . ပြွတ် . . ပြွတ်”
“အား . . အား . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . .
မောင်ပြေးပြေး” အငယ်မမျှော်နှာလေး နီရဲကာ . .
မျှော်တောင်လေးများ မွေးစင်း၍ ပါးစပ်လေးဟကာ . .
ခေါင်းလေးထောင်လာပြီးမှ ထုတ်ကံနဲ့ မြည်စောက် လေဓမ္မ
ယာကြီးပေါ်သို့ ခေါင်းကို ပစ်ချလိုက်ပြီး . . မျက်ရည်တွေဝဲ
လာရှာလေသည်။

“ထွတ် . . ထွတ် . . ဆုတ် . . ပြွတ်”

“မောင့် . . အအား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . မောင်ရယ်”
ကြီးလှချီလားကွယ် . . ဟင်း . . မောင်သေးလိမ်းထားသေး
လားဟင်”

“ဝေါကြည်ပြာမျိုးလွင်ဆိုတဲ့ သူဌေးမလေးကို မောင်ကစီ
တစ်နေ့ . . လို့စရမယ်လို့ သိထားတာမှမဟုတ်တာ . .
အငယ်ရယ်”

“ကြပ်တယ် . . မောင်ရဲ့ . . အထဲမှာ . . ကျင် . .
ကျင် . . သွားတာပဲ”

“လီးထိပ်က . . အငယ်စောင့်ခေါင်းထဲ အဆုံးဝင်လို့လား”

“မောင့်လီးကြီးတ အဆုံးဝင်တယ်နော် . . အံ့ရှော့ . .
အခုန . . အငယ်ထိုင်ကြည့်တာ . . ဒီလောက်ရှည်လွန်း
ရင် . . စောက်ခေါင်းထဲမှာ . . ကွေးတောက် . . ဝင်လိမ့်
မယ် . . မှတ်တာ”

“အငယ်ကလဲ . . လီးကကြီးလို့မှ မဟုတ်တာ . . ခွေ
သွင်း လိုက်လို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“လီးတယ်လောက်ကြီးကြီး စောက်ပတ်ဆိုတာ . . ခံနိုင်

တယ်. . အဆုံးပင်တယ်. . အဲဒါစောက်ပတ်ရဲ့ အံ့ဩတို့
ကောင်းတဲ့. . အစွမ်းတစ်ခုပဲ”

“တ. . အင့်”

“အား. . နာတယ်. . နာတယ်. . အိုး. . အိုး. .
မောင်ရယ်. . ဝွံ့. . တွံ့ပြီ. . ထင်တယ်ကွယ်. . အင်. .
ဟင်. . အင့်”

“အား. . နာတယ်. . နာတယ်. . အင်အင်. . ဥဥ. .
မောင်ရယ်”

“အိုး. . အိုး. . အိုး. . .”

“အား. . နာတယ်. . နာတယ်. . အိုး. . အိုး. .
မောင်ရယ်. . .”

မောင်မောင်ကျော်က. . သွေးလေးများ၊ စို့ထွက်ကုဆင်း
လာသော. . စောက်ပတ်ကြော့ရှည်သုတ်ကလေး ထဲသို့
အားရ ပါးကြီး ဆောင့်ဆောင့်လှီးလိုက်ရာ. . အပျိုစင်
. . ကပင်တိုင်နံ့မြှန်းနေသော. . သူ့ဌေးမလေး များ. .
စောက်ပတ်အကြားသို့ စီးဆင်းကျလာသော. . စောက်ပတ်
သွေးငေးလေး များကို. . လက်ခလယ်လေးဖြင့်. . ချိတ်
သုတ်ခါ. . မောင်မောင်ကျော် ပါးစပ်အတွင်းသို့. . ယုယု
ယယလေး. . လှီးသွင်းပေးလိုက်ရာ. . မောင်ကလဲ. .
မြတ်မြတ်နိုးနိုးစေး “မြတ်” ခနဲ့ စုတ်လိုက်လေ၏။

